



Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்மொழித் திட்டம்



tirukuRaL of tiruvaLLuvar: (in Tamil Script, unicode/UTF-8 format)

திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள்

The Etext file was initially prepared
in Mylai format by K.

Kalyanasundaram, Lausanne,
Switzerland

This webpage presents the Etxt in

Tamil script but in Unicode encoding.

To view the Tamil text correctly you need to set up the following:

i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii) Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5) with the Unicode Tamil font chosen

as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.

. In case of difficulties send an email request to

kalyan@geocities.com or

kumar@vt.edu

ஊ Project Madurai 1998-2000

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely

distribute this file, provided this header page is kept intact.

திருக்குறள்

1. அறத்துப்பால்

1.1 கடவுள் வாழ்த்து

1.1.1 கடவுள் வாழ்த்து

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு. 1

கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல்
வாலறிவன்

நற்றாள் தொழார் எனின். 2

மலர்மிசை ஏகினான் மாண்டி
சேர்ந்தார்

- நிலமிசை நீடுவாழ் வார். 3
- வேண்டுதல் வேண்டாமை
இலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல. 4
- இருள்சேர் இருவினையும் சேரா
இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார்
மாட்டு. 5
- பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான்
பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். 6
- தனக்குவமை இல்லாதான்
தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது. 7
- அறவாழி அந்தணன்
தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது. 8
- கோளில் பொறியின் குணமில்வே

எண்குணத்தான்	9
தாளை வணங்காத் தலை.	
பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்	
நீந்தார்	
இறைவன் அடிசேரா தார்.	10

1.1.2 வான்சிறப்பு

வான்நின்று உலகம் வழங்கி	
வருதலால்	
தான் அமிழ்தம் என்றுணரற்	
பாற்று.	11
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித்	
துப்பார்க்குத்	
துப்பாய தூஉம் மழை.	12
விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர்	
வியனுலகத்து	
உள்நின்று உடற்றும் பசி.	13

- ஏரின் உழாஅர் உழவர்
புயல்என்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். 14
- கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச்
சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை. 15
- விசம்பின் துளிவீழின்
அல்லால்மற் றாங்கே
பசம்புல் தலைகாண்பு அரிது. 16
- நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை
குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின். 17
- சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது
வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும்
ஈண்டு. 18
- தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா
வியன்உலகம்

- வானம் வழங்கா தெனின். 19
நீர்இன்று அமையாது உலகெனின்
யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு. 20

1.1.3. நீத்தார் பெருமை

- ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை
விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு. 21
துறந்தார் பெருமை
துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்
டற்று. 22
இருமை வகைதெரிந்து
ஈண்டுஅறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு. 23

உரனென்னும் தோட்டியான்
ஓரைந்தும் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் 24
வித்து.

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல்
அகல்விசம்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி. 25

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்
சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். 26

சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றமென
ஐந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு. 27

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை
நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். 28

குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார்
வெகுளி

கண்மேயும் காத்தல் அரிது. 29

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற்
றெவ்வயிர் க்கும்

செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். 30

1.1.4. அறன்வலியுறுத்தல்

சிறப்பு ஈனும் செல்வமும் ஈனும்
அறத்தினூஉங்கு

ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு. 31

அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும்

இல்லை அதனை

மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு. 32

ஒல்லும் வகையான் அறவினை

ஓவாதே

செல்லும்வாய் எல்லாஞ் செயல்.

33

மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்

அனைத்து அறன்

- ஆகுல நீர பிற. 34
- அழுக்காறு அவாவெகுளி
இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம். 35
- அன்றறிவாம் என்னாது
அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத்
துணை. 36
- அறத்தாறு இதுவென வேண்டா
சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான்
இடை. 37
- வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின்
அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல். 38
- அறத்தான் வருவதே இன்பம் மற்ற
றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல. 39

செயற்பால தோரும் அறனே
ஒருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி.

40

1.2. இல்லறவியல்

1.2.1. இல்வாழ்க்கை

இல்வாழ்வான் என்பான்
இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை.

41

துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும்
இறந்தார்க்கும்

இல்வாழ்வான் என்பான் துணை.

42

தென்புலத்தார் தெய்வம்
விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை.

43

- பழியஞ்சிப் பாத்தூண்
உடைத்தாயின் வாழ்க்கை 44
வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்.
அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின்
இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. 45
அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை
ஆற்றின் புறத்தாற்றில் 46
போஷ்யப் பெறுவ தெவன்?
இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை
வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை. 47
ஆற்றின் ஒழுக் கி அறனிழுக்கா
இல்வாழ் க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை
உடைத்து. 48
அறன் எனப் பட்டதே
இல்வாழ்க்கை அஃதும்

பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று. 49
வையத்துள் வாழ்வாங்கு
வாழ்பவன் வான்உநற்யும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். 50

1.2.2 வாழ்க்கைத் துணைநலம்

மனைக்தக்க மாண்புடையள்
ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. 51
மனைமாட்சி இல்லாள்கண்
இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல். 52
இல்லதென் இல்லவள்
மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை? 53
பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள
கற்பென்னும்

- திண்மைஉண் டாகப் பெறின். 54
- தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன்
தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்பு ம் மழை. 55
- தற்காத்துத் தற்கொண்டாற்
பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். 56
- சிறைகாக்கும் காப்பெவன்
செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை. 57
- பெற்றாற் பெறின்பெறுவர்
பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு. 58
- புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு
இல்லை இகழ்வார்முன் 59
ஏறுபோல் பீடு நடை.
- மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி
மற்று அதன்

நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

60

1.2.3 புதல்வரைப் பெறுதல்

பெறுமவற்றுள் யாமறிவது

இல்லை அறிவறிந்த

மக்கட்பேறு அல்ல பிற.

61

எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா

பழிபிறங்காப்

பண்புடை மக்கட் பெறின்.

62

தம்பொருள் என்பதம் மக்கள்

அவர்பொருள்

தம்தம் வினையான் வரும்.

63

அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம்

மக்கள்

சிறுகை அளாவிய கூழ்.

64

மக்கள்மெய் தீண்டல்

- உடற்கின்பம் மற்று அவர் 65
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு.
குழல் இனிது யாழ்இனிது
என்பதம் மக்கள்
- மழலைச்சொல் கேளா தவர். 66
தந்தை மகற்காற்று நன்றி
அவையத்து
- முந்தி இருப்பச் செயல். 67
தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை
மாநிலத்து
- மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது. 68
ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும்
தன்மகனைச்
- சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய். 69
மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி
இவன்தந்தை
- என்னோற்றான் கொல் எனும்
சொல். 70

1.2.4 அன்புடைமை

- அன்பிற்கும் உண்டோ
அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும். 71
- அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர்
அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. 71
- அன்போடு இயைந்த
வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு. 73
- அன்பு ஈனும் ஆர்வம் உடைமை
அதுஈனும்
நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு. 74
- அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப
வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு. 75
- அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப

அறியார் மறத்திற்கும் அஃதே துணை. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே	76
அன்பி லதனை அறம். அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்	77
வற்றல் மரந்தளிர்ந்த தற்று. புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன்செய்பு ம் யாக்கை	78
அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு	79
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு.	80

1.2.5. விருந்தோம்பல்

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ

தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற்
பொருட்டு. 81

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல்
சாவா
மருந்தெனினும் வேண் டற்பாற்
றன்று. 82

வருவிருந்து வைகலும்
ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று. 83

அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும்
முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல். 84

வித்தும் இடல்வேண்டும்
கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம். 85

செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து

பார்த்திருப்பான்	86
நல்வருந்து வானத் தவர்க்கு.	
இனைத்துணைத் தென்பதொன்	
றில்லை விருந்தின்	
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.	87
பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர்	
விருந்தோம்பி	
வேள்வி தலைப்படா தார்.	88
உடைமையுள் இன்மை	
விருந்தோம்பல் ஓம்பா	
மடமை மடவார்கண் உண்டு.	89
மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்	
முகந்திரிந்து	
நோக்கக் குநழ்யும் விருந்து.	90

1.2.6 இனியவைகூறல்

இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப்

படிறுஇலவாம்

செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச்
சொல்.

91

அகன்அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே
முகனமர்ந்து

இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.

92

முகத்தான் அமர்ந் துஇனிது
நோக்கி அகத்தானாம்

இன்சொ லினதே அறம்.

93

துன்புறாஉம் துவ்வாமை
இல்லாகும் யார்மாட்டும்

இன்புறாஉம் இன்சொ லவர்க்கு.

94

பணிவுடையன் இன்சொலன்
ஆதல் ஒருவற்கு

அணியல்ல மற்றுப் பிற.

95

அல்லவை தேய அறம்பெருகும்
நல்லவை

நாடி இனிய சொலின்.

96

நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும்
பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல். 97

சிறுமையுவு நீங்கிய இன்சொல்
மறுமையும்
இம்மையும் இன்பம் தரும். 98

இன்சொல் இனிதீன்றல்
காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது? 99

இனிய உளவாக இன்னாத
கூறல்
கனிஇருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. 100

1.2.7 செய்ந்நன்றி அறிதல்

செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு
வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது. 101

- காலத்தி னாற்செய்த நன்றி
சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. 102
- பயன்தூக்கார் செய்த உதவி
நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலின் பெரிது. 103
- தினைத்துணை நன்றி செயினும்
பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார். 104
- உதவி வரைத்தன்று உதவி
உதவி
செய்ப்பட்டார் சால்பின்
வரைத்து. 105
- மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை
துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு. 106
- எழுமை எழுபிறப்பும்
உள்ளுவர் தங்கண்

- விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. 107
நன்றி மறப்பது நன்றன்று
நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று. 108
கொன்றன்ன இன்னா செயினும்
அவர்செய்த
ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும். 109
எந்நன்றி கொன்றார்க்கும்
உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. 110

1.2.8 நடுவு நிலைமை

- தகுதி எனவொன்று நன்றே
பகுதியால்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின். 111
செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ்
சிதைவின்றி

- எச்சத்திற் கேமாப்பு உடைத்து. 112
நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம்
ஆக்கத்தை
அன்றே யொழிய விடல். 113
தக்கார் தகவிலர் என்பது
அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப்ப படும். 114
கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல
நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. 115
கெடுவல்யான் என்பது
அறிகதன் நெஞ்சம்
நடுவொரீஇ அல்ல செயின். 116
கெடுவாக வையாது உலகம்
நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு. 117
சமன்செய்து சீர்தூக்குங்
கோல்போல் அமைந்தொருபால்

கோடாமை சான்றோர்க் கணி.	118
சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்.	119
வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவும் தம்போல் செயின்.	120

1.2.9. அடக்கமுடைமை

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை ஆரிருள் உய்த்து விடும்.	121
காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம் அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து	122

- ஆற்றின் அடங்கப் பெறின். 123
- நிலையின் திரியாது
அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது. 124
- எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல்
அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து. 125
- ஒருநமயுள் ஆமைபோல்
ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுநமயும் ஏமாப் புடைத்து. 126
- யாகாவா ராயினும் நாகாக்க
காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப்
பட்டு. 127
- ஒன்றானுந் தீச்சொல்
பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும். 128
- தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும்

ஆறாதே	129
நாவினாற் சுட்ட வடு.	
கதங்காத்துக் கற்றடங்கல்	
ஆற்றுவான் செவ்வி	
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின்	
நுழைந்து.	130

1.2.10. ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான்	
ஒழுக்கம்	
உயிரினும் ஒம்பப் படும்.	131
பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம்	
தெரிந்தோம்பித்	
தேரினும் அஃதே துணை.	132
ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை	
இழுக்கம்	
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.	133

மறப்பினும் ஒத்துக்
கொளலாகும் பார் ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக்
கெடும். 134

அழுக்கா றுடையான்கண்
ஆக்கம்போன்று இல்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு. 135

ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்
இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து. 136

ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை
இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி. 137

நன்றிக்கு வித்தாகும்
நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும். 138

ஒழுக்க முடையவர்க்கு
ஒல்லாவே தீய

வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.	139
உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிலா தார்.	140

1.2.11. பிறனில் விழையாமை

பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்து அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல்.	141
அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல்.	142
விளிந்தா□□ன் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில் தீமை புரிந்து ஒழுகு வார்.	143

எனைத்துணையர் ஆயினும்
என்னாம் தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல். 144

எளிதென இல்லிறப்பான்
எய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. 145

பகைபாவம் அச்சம் பழியென
நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான்
கண். 146

அறனியலான் இல்வாழ்வான்
என்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். 147

பிறன்மனை நோக்காத
பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனொன்றோ ஆன்ற
வொழுக்கு. 148

நலக்குரியார் யாரெனின் நாமநீர்

வைப்பின்
பிறர்க்குரியாள் தோள்தோயா
தார். 149

அறன்வரையான் அல்ல
செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று. 150

1.2.12. பொறையுடைமை

அகழ்வாரைத் தாங்கும்
நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை. 151

பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும்
அதனை 152

மறத்தல் அதனினும் நன்று.
இன்நமயுள் இன்மை
விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. 153

- நிறையுடைமை நீங்காமை
வேண்டின் பொநறியுடைமை 154
போற்றி யொழுகப் படும்.
- ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே
வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற்
பொதிந்து. 155
- ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம்
பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். 156
- திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும்
நோநொந்து
அறனல்ல செய்யாமை நன்று. 157
- மிகுதியான் மிக்கவை
செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியான் வென்று விடல். 158
துறந்தாரின் தூய்மை உடையர்

இறந்தார்வாய்	159
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர். உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும் இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்.	160

1.2.13 அழுக்காறாமை

ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு. விழுப்பேற்றின் அஃதொப்பது இல்லையார் மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்.	161
அறன்ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்	162

- பேணாது அழுக்கறுப் பான். 163
- அழுக்காற்றின் அல்லவை
செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து. 164
- அழுக்காறு உடையார்க்கு
அதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்க ியும் கேடீன் பது. 165
- கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான்
சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும். 166
- அவ்வித்து அழுக்காறு
உடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும். 167
- அழுக்காறு எனஒரு பாவி
திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும். 168
- அவ்விய நெஞ்சத்தான்

ஆக்கமும் செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப் படும்.	169
அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை அஃதுஇல்லார் பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும் இல்.	170

1.2.14. வெஃகாமை

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும்.	171
படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்	
நடுவன்மை நாணு பவர்.	172
சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யாரே	
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.	173

- இலமென்று வெஃகுதல்
செய்யார் புலம்வென்ற 174
புன்மையில் காட்சி யவர்.
- அஃகி அகன்ற அறிவென்னாம்
யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். 175
- அருள்வெஃகி ஆற்றின்கண்
நின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். 176
- வேண்டற்க வெஃகியாம்
ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். 177
- அஃகாமை செல்வத்திற்கு
யாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். 178
- அறனறிந்து வெஃகா
அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந் தாங்கே திரு. 179

இறலீனும் எண்ணாது வெஃகின்
விறல்ஈனும்
வேண்டாமை என்னுஞ்
செருக்கு. 180

1.2.15. புறங்கூறாமை

அறங்கூறான் அல்ல செயினும்
ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது. 181
அறனழீஇ அல்லவை
செய்தலின் தீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. 182
புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர்
வாழ்தலின் சாதல்
அறங்கூற்றும் ஆக்கத் தரும். 183
கண்ணின்று கண்ணறச்
சொல்லினும் சொல்லற்க

முன்னின்று பின்னோக்காச்
சொல். 184

அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான்
அன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். 185

பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி
யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும். 186

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர்
நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர். 187

துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும்
மரபினார்
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு. 188

அறன்னோக்கி ஆற்றுங்கொல்
வையம் புறன்னோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை. 189

ஏதிலார் குற்றம்போல்
தங்குற்றங் காண்கிற்பின் 190
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு.

1.2.16. பயனில சொல்லாமை

பல்லார் முனியப் பயனில
சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும். 191

பயனில பல்லார்முன் சொல்லல்
நயனில
நட்டார்கண் செய்தலிற் நீது. 192

நயனிலன் என்பது சொல்லும்
பயனில 193
பாரித் துரைக்கும் உரை.

நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும்
பயன்சாராப்
பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து. 194

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில	195
நீர்மை யுடையார் சொலின். பயனில் சொல் பராட்டு வாளை மகன்எனல்	196
மக்கட் பதடி யெனல். நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்	197
பயனில சொல்லாமை நன்று. அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்	198
பெரும்பயன் இல்லாத சொல். பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த மாசறு காட்சி யவர்.	199
சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.	200

1.2.17. தீவினையச்சம்

- தீவினையார் அஞ்சார்
விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னும் செருக்கு. 201
- தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும். 202
- அறிவினுள் எல்லாந்
தலையென்ப தீய
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல். 203
- மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க
சூழின்
அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு. 204
- இலன் என்று தீயவை செய்யற்க
செய்யின்
இலனாகும் மற்றும் பெயர்த்து. 205
- தீப்பால தான்பிறர்கண்
செய்யற்க நோய்ப்பால

தன்னை அடல்வேண்டா தான்.	206
எனைப்பகை யுற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை	
வீயாது பின்சென்று அடும்.	207
தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை	
வீயாது அஇஉறைந் தற்று.	208
தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றும்	
துன்னற்க தீவினைப் பால்.	209
அருங்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித்	
தீவினை செய்யான் எனின்.	210

1.2.18. ஒப்புரவறிதல்

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு
மாரிமாட்டு

- என் ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு. 211
- தாளாற்றித் தந்த
பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற்
பொருட்டு. 212
- புத்தே ளுலகத்தும் ஈண்டும்
பெறலரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற. 213
- ஒத்த தறவோன் உயிர்வாழ்வான்
மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். 214
- ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே
உலகவாம் 215
- பேரறி வாளன் திரு.
பயன்மரம் உள்ளூர்ப்
பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடை யான்கண் படின். 216
- மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால்

செல்வம்	217
பெருந்தகை யான்கண் படின.	
இடனில் பருவத்தும்	
ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்	
கடனறி காட்சி யவர்.	218
நயனுடையான் நல்கூர்ந்தா	
னாதல் செய்யுநீர	
செய்யாது அமைகலா வாறு.	219
ஒப்புரவி னால்வரும்	
கேடெனின் அஃதொருவன்	
விற்றுக்கோள் தக்க துடைத்து.	220

1.2.19. ஈகை

வறியார்க்கொன்று ஈவதே	
ஈகைமற் றெல்லாம்	221
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.	
நல்லாறு எனினும் கொளல்தீது	

மேலுலகம்	222
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று.	
இலனென்னும் எவ்வம்	
உரையாமை ஈதல்	
குலனுடையான் கண்ணே யுள.	223
இன்னாது இரக்கப் படுதல்	
இரந்தவர்	
இன்முகங் காணும் அளவு.	224
ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல்	
அப்பசியை	
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.	225
அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல்	
அஃதொருவன்	
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.	226
பாத்தூண் மரீஇ யவனைப்	
பசியென்னும்	
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது.	227
ஈத்துவக்கும் இன்பம்	

அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். 228

இரத்தலின் இன்னாது மன்ற
நிரப்பிய
தாமே தமிழர் உணல். 229

சாதலின் இன்னாத தில்லை
இனிததூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை. 230

1.2.20. புகழ்

ஈதல் இசைபட வாழ்தல்
அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு. 231

உரைப்பார் உரைப்பவை
எல்லாம் இரப்பார்க்கொன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ். 232

- ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த
புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில். 233
- நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின்
புலவரைப்
போற்றாது புத்தேள் உலகு. 234
- நத்தம்போல் கேடும் உளதாகும்
சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது. 235
- தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக
அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை
நன்று. 236
- புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார்
தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன்? 237
- வசையென்ப வையத்தார்க்
கெல்லாம் இசையென்னும்

எச்சம் பெறாஅ விடின். 238

வசையிலா வண்பயன் குன்றும்
இசையிலா

யாக்கை பொறுத்த நிலம். 239

வசையொழிய வாழ்வாரே
வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். 240

இல்லறவியல் முற்றிற்று

1.3 துறவறவியல்

1.3.1 அருளுடைமை

அருட்செல்வம் செல்வத்துள்
செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. 241
நல்லாற்றாள் நாடி அருளாள்க

- பல்லாற்றால் 242
தேரினும் அஃதே துணை.
அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்
கில்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல். 243
மன்னுயிர் ஒம்பி
அருளாள்வார்க் கு இல்லென்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை. 244
அல்லல் அருளாள்வார்க்கு
இல்லை வளிவழங்கும்
மல்லன்மா ஞாலங் கரி. 245
பொருள்நீங்கிப் பொச்சாந்தார்
என்பர் அருள்நீங்கி
அல்லவை செய்தொழுகு வார். 246
அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம்
இல்லை பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு. 247
பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால்

அருளற்றார்	248
அற்றார்மற் றாதல் அரிது.	
தெருளாதான் மெய்ப்பொருள்	
கண்டற்றால் தேரின்	
அருளாதான் செய்யும் அறம்.	249
வலியார்முன் தன்னை நினைக்க	
தான் தன்னின்	
மெலியார்மேல் செல்லு மிடத்து.	250

1.3.2. புலான்மறுத்தல்

தன்னூன் பெருக்கற்குத்	
தான்பிறிது ஊனுண்பான்	
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்?	251
பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு	
இல்லை அருளாட்சி	
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு.	252

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல்
நன்னூக்காது ஒன்றன் 253
உடல்சுவை உண்டார் மனம்.

ருளல்லது யாதெனின்
கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல். 254

உண்ணாமை உள்ளது
உயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு. 255

தினற்பொருட்டால் கொல்லாது
உலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால்
ஊன்றருவா ரில். 256

உண்ணாமை வேண்டும்
புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின். 257

செயிரின் தலைப்பிரிந்த
காட்சியார் உண்ணார்

உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன். 258

அவிசொரிந் தாயிரம்

வேட்டலின் ஒன்றன்

உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

259

கொல்லான் புலாலை

மறுத்தானைக் கைகூப்பி

எல்லா உயிருந் தொழும்.

260

1.3.3 தவம்

உற்றநோய் நோன்றல்

உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை

அற்றே தவத்திற் குரு.

261

தவமும் தவமுடையார்க்கு

ஆகும் அதனை

அஃதிலார் மேற்கொள் வது.

262

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி

- மறந்தார்கொல் 263
மற்றை யவர்கள் தவம்.
ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை
ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும். 264
வேண்டிய வேண்டியாங்
கெய்தலால் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும். 265
தவஞ் செய்வார் தங்கருமஞ்
செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட்
பட்டு. 266
சுடச்சுடரும் பொன்போல்
ஒளிவிடும் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. 267
தன்னுயிர் தான்அறப்
பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். 268

கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்
நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்ட டவர்க்குல். 269

இலர்பல ராகிய காரணம்
நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். 270

1.3.4. கூடாவொழுக்கம்

வஞ்ச மனத்தான்
படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும். 271

வானுயர் தோற்றம்
எவன்செய்யும் தன்னெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படின. 272

வலியில் நிலைமையான்
வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந்

- தற்று. 273
- தவமறைந்து அல்லவை செய்தல்
புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று. 274
- பற்றற்றேம் என்பார்
படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்று
ஏதம் பலவுந் தரும். 275
- நெஞ்சின் துறவார்
துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 276
- புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும்
அகங்குன்றி
முக்கிற் கரியார் உடைத்து. 277
- மனத்தது மாசாக மாண்டார்
நீராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். 278
- கணைகொடிது யாழ்கோடு
செவ்விதுஆங் கன்ன

வினைபடு பாலால் கொளல்.	279
மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்	
பழித்தது ஒழித்து விடின்.	280

1.3.5. கள்ளாமை

எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்	
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.	281
உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்	282
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல். களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவிறந்து	
ஆவது போலக் கெடும்.	283
களவின்கண் கன்றிய காதல்	

- விளைவின்கண் 284
வீயா விழுமம் தரும்.
- அருள்கருதி அன்புடைய ராதல்
பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண்
இல். 285
- அளவின்கண் நின்றொழுகல்
ஆற்றார் களவின்கண்
கன்றிய காத லவர். 286
- களவென்னும் காரறி வாண்மை
அளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண்ட இல். 287
- அளவற ிந்தார் நெஞ்சத்
தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு. 288
- அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர்
களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர். 289

கள்வார்க்குத் தள்ளும்
உயிர்நிலை கள்வார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுகு. 290

1.3.6. வாய்மை

வாய்மை எனப்படுவது
யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொல்லல். 291

பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த
புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின். 292

தன்நெஞ் சறிவது பொய்யற்க
பொய்த்தபின்
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும். 293

உள்ளத்தாற் பொய்யா
தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளது ளெல்லாம் உளன். 294

மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு தானஞ்செய் வாரின் தலை.	295
பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை எய்யாமை எல்லா அறமுந் தரும்.	296
பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று.	297
புறள்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை வாய்மையால் காணப் படும்.	298
எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு.	299
யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற.	300

1.3.7 வெகுளாமை

- செல்லிடத்துக் காப்பான்
சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என்? 301
- செல்லா இடத்துச் சினந்தீது
செல்லிடத்தும்
இல்அதனின் தீய பிற. 302
- மறத்தல் வெகுளியை
யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும். 303
- நகையும் உவகையும் கொல்லும்
சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற. 304
- தன்னைத்தான் காக்கின்
சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லுஞ் சினம். 305
- சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக்

- கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். 306
- சினத்தைப் பொருளென்று
கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா
தற்று. 307
- இணர்எரி தோய்வன்ன இன்னா
செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. 308
- உள்ளிய தெல்லாம்
உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின். 309
- இறந்தார் இறந்தார் அனையர்
சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. 310

1.3.8 இன்னாசெய்யாமை

- சிறப்பீனும் செல்வம் பெறினும்
பிறர்க்கு இன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். 311
- கறுத்துஇன்னா செய்தவக்
கண்ணும் மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். 312
- செய்யாமல் செற்றார்க்கும்
இன்னாத செய்தபின்
உய்யா விழுமந் தரும். 313
- இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல்
அவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். 314
- அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ
பிறிதின்றோய்
தந்நோய்போல் போற்றாக்
கடை. 315
- இன்னா எனத்தான்

உணர்ந்தவை துன்னாமை வேண்டும் பிறன்கண் செயல். எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானாம்	316
மாணாசெய் யாமை தலை. தன்னுயிர்க்கு ஏன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்.	317
பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கு இன்னா பிற்பகல் தாமே வரும்.	318
நோயெல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம் நோய்செய்யார் நோயின்மை வேண்டு பவர்.	319
	320

1.3.9 கொல்லாமை

அறவினை யாதெனின்

- கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும். 321
- பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல்
நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை. 322
- ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை
மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. 323
- நல்லாறு எனப்படுவது
யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி. 324
- நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம்
கொலைஅஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. 325
- கொல்லாமை மேற்கொண்
டொழுகுவான் வாழ்நாள்மேல்
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று. 326

- தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க
தான்பிறிது 327
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை.
- நன்றாகும் ஆக்கம்
பெரிதெனினும் சான்றோர்க் குக்
கொன்றாகும் ஆக்கங் கடை. 328
- கொலைவினைய ராகிய
மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து. 329
- உயிர் உடம்பின் நீக்கியார் என்ப
செயிர் உடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். 330

1.3.10 நிலையாமை

- நில்லாத வற்றை நிலையின
என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. 331

- கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்
தற்றே பெருஞ்செல்வம் 332
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.
அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்
அதுபெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல். 333
நாளென ஒன்றுபோற் காட்டி
உயிர் ஈரும்
வாளது உணர்வார்ப் பெறின். 334
நாச்செற்று விக்குள்மேல்
வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும் 335
நெருநல் உளனொருவன்
இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு. 336
ஒருபொழுதும் வாழ்வது
அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல. 337

குடம்பை தனித்து ஒழியப்
புள்பறந் தற்றே 338
உடம்பொடு உயிரிடை நட்பு.

உறங்கு வதுபோலுஞ் சாக்காடு
உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. 339

புக்கில் அமைந்தின்று
கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு. 340

1.3.11 துறவு

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான்
நோதல்
அதனின் அதனின் இலன். 341

வேண்டின் உண் டாகத் துறக்க
துறந்தபின்

- ஈண்டுஇயற் பால பல. 342
- அடல்வேண்டும் ஐந்தன்
புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லாம் ஒருங்கு. 343
- இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று
இன்மை உடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து. 344
- மற்றும் தொடர்ப்பாடு
எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை. 345
- யான் எனது என்னும் செருக்கு
அறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும். 346
- பற்றி விடாஅ இடும்பைகள்
பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர் க்கு. 347
- தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார்
மயங்கி

- வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். 348
பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும்
மற்று
நிலையாமை காணப் படும். 349
பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை
அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. 350

1.3.12 மெய்யுணர்தல்

- பொருளல்ல வற்றைப்
பொருளென்று உணரும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு. 351
இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும்
மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. 352
ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு
வையத்தின்

வானம் நணிய துடைத்து. 353

ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும்
பயமின்றே

மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு. 354

எப்பொருள் எத்தன்மைத்

தாயினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பது

அறிவு.

355

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள்

கண்டார் தலைப்படுவர்

மற்றீண்டு வாரா நெறி.

356

ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணர□ன்

ஒருதலையாப்

பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. 357

பிறப்பென்னும் பேதைமை

நீங்கச் சிறப்பென்னும்

செம்பொருள் காண்பது அறிவு. 358

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச் சார்தரா சார்தரு நோய்.	359
காமம் வெகுளி மயக்கம் இநவ்முன்றன் நாமம் கெடக்கெடும் நோய்.	360

1.3.13 அவாவறுத்தல்

அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும் எஞ் ஞான்றும் தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.	361
வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது	362
வேண்டாமை வேண்ட வரும். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை ஆண்டும் அஃதொப்பது இல்.	363

- தூஉய்மை என்பது
அவாவின்மை மற்றது 364
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.
- அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றார்
மற்றையார்
அற்றாக அற்றது இலர். 365
- அஞ்சுவ தோரும் அறனே
ஒருவனை
வஞ்சிப்ப தோரும் அவா. 366
- அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின்
தவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். 367
- அவாஇல்லார்க் கில்லாகுந்
துன்பம் அஃதுண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும். 368
- இன்பம் இடையறா தீண்டும்
அவாவென்னும்
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின். 369

ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின்
அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும்.

370

1.4 ஊழியல்

1.4.1. ஊழ்

ஆகூழால் தோன்றும்
அசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும் மடி.

371

பேதைப் படுக்கும் இழலூழ்
அறிவகற்றும்

ஆகலூழ் உற்றக் கடை.

372

நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும்
மற்றுந்தன்

உண்மை யறிவே மிகும்.

373

இருவேறு உலகத்து இயற்கை

- திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. 374
- நல்லவை எல்லாஅந் தீயவாம்
தீயவும்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு. 375
- பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல
உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. 376
- வகுத்தான் வகுத்த
வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கு துய்த்தல் அரிது. 377
- துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார்
உறற்பால
ஊட்டா கழியு மெனின். 378
- நன்றாங்கால் நல்லவாக்
காண்பவர் அன்றாங்கால்
அல்லற் படுவ தெவன்? 379

ஊழிற் பெருவலி யாவுள
மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

380

ஊழியல் முற்றிற்று
அறத்துப்பால் முற்றிற்று

திருக்குறள்

2. பொருட்பால்

2.1 அரசியல்

2.1.1 இறைமாட்சி

படைகுடி கூழ்அமைச்சு
நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு.

381

- அஞ்சாமை ஈகை அறிவூக்கம்
 இந்நான்கும் 382
 எஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்பு.
 தூங்காமை கல்வி
 துணிவுடைமை இம்முன்றும்
 நீங்கா நிலனான் பவர்க்கு. 383
 அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி
 மறனிழுக்கா
 மானம் உடைய தரசு. 384
 இயற்றலும் ஈட்டலுங் காத்தலும்
 காத்த
 வகுத்தலும் வல்ல தரசு. 385
 காட்சிக் கெளரியன்
 கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
 மீக்கூறும் மன்னன் நிலம் 386
 இன்சொலால் ஈத்தளிக்க
 வல்லார்க்குத் தன்சொலால்

- தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு. 387
முறைசெய்து காப்பாற்றும்
மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும். 388
செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும்
பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு. 389
கொடையளி செங்கோல்
குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி. 390

2.1.2 கல்வி

- கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. 391
எண்ணென்ப ஏனை
எழுத்தென்ப இவ்விரண் டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு. 392

- கண்ணுடையர் என்பவர்
கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். 393
- உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப்
பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில். 394
- உடையார்முன் இல்லார்போல்
ஏக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர். 395
- தொட்டனைத் தூறும்
மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு. 396
- யாதானும் நாடாமால் ஊராமால்
என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. 397
- ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி
ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து. 398

தாமின் புறுவது உலகின் புறக் கண்டு	399
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.	
கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை.	400

2.1.3 கல்லாமை

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய	
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.	401
கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும்	
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.	402
கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்	
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.	403

கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன்
றாயினும்

கொள்ளார் அறிவுடை யார். 404

கல்லா ஒருவன் தகைமை
தலைப்பெய்து

சொல்லாடச் சோர்வு படும். 405

உளரென்னும் மாத்திரையர்
அல்லால் பயவாக்

களரனையர் கல்லா தவர். 406

நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான்
எழில்நலம்

மண்மாண் புனைபாவை யற்று. 407

நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின்
இன்னாதே

கல்லார்கண் பட்ட திரு. 408

மேற்பிறந்தா ராயினும்
கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்

கற்றார் அனைத்திலர் பாடு.	409
விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல் கற்றாரோடு ஏனை யவர்.	410

2.1.4 கேள்வி

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம் செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.	411
செவுக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது	412
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும். செவியுணவிற் கேள்வி யுடையார் அவியுணவின் ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.	413
கற்றில னாயினுங் கேட்க	

- அஃதொருவற்கு 414
 ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை.
 இழுக்கல் உடையுழி
 ஊற்றுக்கோல் அற்றே
 ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். 415
 எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க
 அனைத்தானும்
 ஆன்ற பெருமை தரும். 416
 பிழைத் துணர்ந்தும் பேதைமை
 சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
 தீண்டிய கேள்வி யவர். 417
 கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே
 கேள்வியால்
 தோட்கப் படாத செவி. 418
 நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார்
 வணங்கிய
 வாயின ராதல் அரிது. 419
 செவியிற் சுவையுணரா

வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்? 420

2.1.5 அறிவுடைமை

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி
செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண். 421

சென்ற இடத்தால் செலவிடா
தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு. 422

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்
கேட்பினும் அப்பொருள் 423

மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
எண்பொருள வாகச்
செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்

நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. 424
உலகம் தழீஇய தொட்பம்

மலர்தலும் கூம்பலும் இல்ல தறிவு. எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு அவ்வ துறைவ தறிவு.	425
அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார் அஃதறி கல்லா தவர்.	426
அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.	427
எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை அதிர வருவதோர் நோய்.	428
அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார் என்னுடைய ரேனும் இலர்.	429
	430

2.1.6 குற்றங்கடிதல்

- செருக்குஞ் சினமும் சிறுமையும்
இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. 431
இவறலும் மாண்பிறந்த
மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு. 432
தினைத்துணையாங் குற்றம்
வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். 433
குற்றமே காக்க பொருளாகக்
குற்றமே
அற்றந் த்ருஉம் பகை. 434
வருமுன்னர்க் காவாதான்
வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும். 435
தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றங்

- காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைக்கு? 436
செயற்பால செய்யா திவறியான்
செல்வம்
- உயற்பால தன்றிக் கெடும். 437
பற்றுள்ளம் என்னும்
இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன் றன்று.
- 438
- வியவற்க எஞ்ஞான்றும்
தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. 439
- காதல காதல் அறியாமை
உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல். 440

2.1.7 பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

- அறனறிந்து மூத்த
அறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். 441
- உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை
முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். 442
- அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே
பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். 443
- தம்மிற் பெரியார் தமரா
ஒழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. 444
- சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான்
மன்னவன்
சூழ்வாரைக் சூழ்ந்து கொளல். 445
- தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக
வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். 446

இடிக்குந் துணையாரை
யாள்வரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். 447

இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா
மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். 448

முதலிலார்க ஊதிய மில்லை
மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. 449

பல்லார் பகை கொளலிற்
பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். 450

2.1.8 சிற்றினஞ்சேரமை

சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை
சிறுமைதான்

- சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். 451
நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்
தற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு. 452
மனத்தானாம் மாந்தர்க் குணர்ச்சி
இனத்தானாம்
இன்னான் எனப்படுஞ் சொல். 453
மனத்து ளதுபோலக் காட்டி
ஒருவற்கு
இனத்துள தாகும் அறிவு. 454
மனந்தூய்மை செய்வினை
தூய்மை இரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும். 455
மனந்தூயார்க் கெச்சம்நன் றாகும்
இனந்தூயார்க்கு
இல்லைநன் றாகா வினை. 456
மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கம்
இனநலம்

எல்லாப் புகழும் தரும். 457

மனநலம் நன்குடைய ராயினும்
சான்றோர்க்கு

இனநலம் ஏமாப் புடைத்து. 458

மனநலத்தின் ஆகும் மறுமைமற்
றஃதும்

இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து. 459

நல்லினத்தி னூங்குந்
துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதூஉம் இல்.

460

2.1.9 தெரிந்துசெயல்வகை

அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி
வழிபயக்கும்

ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல். 461

தெரிந்த இனத்தொடு

தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு

- அரும்பொருள் யாதொன்றும்
இல் 462
- ஆக்கம் கருதி முதலிழக்கும்
செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடை யார். 463
- தெளிவி லதனைத் தொடங்கார்
இளிவென்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர். 464
- வகையறச் சூழா தெழுதல்
பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. 465
- செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும்
செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். 466
- எண்ணித் துணிக கருமம்
துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. 467
- ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம்

பலர்நின்று போற்றினும் பொத்துப் படும்.	468
நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவுறுண்டு அவரவர்	469
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை. எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மோடு கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு.	470

2.1.10 வலியறிதல்

வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும் துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்.	471
ஒல்வ தறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச் செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்.	472

- உடைத்தம் வலியறியார்
 ஊக்கத்தின் ஊக்கி 473
 இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.
 அமைந்தாங் கொழுகான்
 அளவறியான் தன்னை
 வியந்தான் விரைந்து கெடும். 474
 பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும்
 அப்பண்டஞ் 475
 சால மிகுத்துப் பெயின்.
 நுனிக்கொம்பர் ஏறினார்
 அஃதிறந் தூக்கின்
 உயிர்க்கிறுதி ஆகி விடும். 476
 ஆற்றின் அறவறிந்து ஈக
 அதுபொருள்
 போற்றி வழங்கு நெறி. 477
 ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங்
 கேடில்லை
 போகாறு அகலாக் கடை. 478

அளவற □ ந்து வாழாதான்
வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். 479

உளவரை தூக்காத ஒப்புர
வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். 480

2.1.11 காலமறிதல்

பகல்வெல்லும் கூகையைக்
காக்கை இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. 481

பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்
திருவினைத்
தீரமை ஆர்க்குங் கயிறு. 482

அருவினை யென்ப உளவோ
கருவியான்
காலம் அற □ ந்து செயின். 483

ஞாலம் கருதினுங் கைகூடுங்
காலம்

கருதி இடத்தாற் செயின். 484

காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர். 485

ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம்
பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. 486

பொள்ளென ஆங்கே
புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர். 487

செறுநரைக் காணின் சுமக்க
இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை. 488

எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால்
அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். 489

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து

மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து. 490

2.1.12 இடனறிதல்

தொடங்கற்க எவ்வினையும்
எள்ளற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின்அல் லது. 491

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி
னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்தாம்
ஆக்கம் பலவுந் தரும். 492

ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப
இடனறிந்து
போற்றார்கண் போற்றிச்
செயின். 493

எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர்
இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். 494

- நெடும்புனலுள் வெல்லும்
முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற. 495
- கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர்
கடலோடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து. 496
- அஞ்சாமை அல்லால்
துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தால் செயின். 497
- சிறுபடையான் செல்லிடம்
சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும். 498
- சிறைநலனும் சீரும்
இலரெனினும் மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது. 499
- காலாழ் களரில் நரியடும்
கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு. 500

2.1.13 தெரிந்துதெளிதல்

- அறம்பொருள் இன்பம்
உயிரச்சம் நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும். 501
- குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி
வடுப்பரியும்
நாணுடையான் சுட்டே தெளிவு. 502
- அரியகற்று ஆசற்றார் கண்ணும்
தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு. 503
- குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி
அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். 504
- பெருமைக்கும் ஏனைச்
சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல். 505

அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக மற்றவர்	506
பற்றிலர் நாணார் பழி. காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல்	507
பேதைமை எல்லாந் தரும்.	507
தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை	508
தீரா இடும்பை தரும்.	508
தே றற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின்	509
தேறுக தேறும் பொருள்.	509
தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயறவும்	510
தீரா இடும்பை தரும்.	510

2.1.14 தெரிந்துவினையாடல்

- நன்மையும் தீமையும் நாடி
நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும். 511
வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து
உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை. 512
அன்பறிவு தேற்றம்
அவாவின்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. 513
எனைவகையான் தேறியக்
கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகும் மாந்தர் பலர். 514
அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்கு
அல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென்று ஏவற்பாற்
றன்று. 515
செய்வானை நாடி வினைநாடிக்
காலத்தோடு

எய்த உணர்ந்து செயல்.	516
இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்.	517
வினைக் குரிமை நாடிய பின்றை அவனை அதற்குரிய னாகச் செயல்.	518
வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக நினைப்பானை நீங்கும் திரு.	519
நாடோ றும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் கோடாமை கோடா துலகு.	520

2.1.15 சுற்றந்தழால்

பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா
ராட்டுதல்

- சுற்றத்தார் கண்ணே உள. 521
விருப்பறாச் சுற்றம் இயையின்
அருப்பறா
ஆக்கம் பலவும் தரும். 522
அளவளா வில்லாதான்
வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. 523
சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல்
செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன். 524
கொடுத்தலும் இன்சொலும்
ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும். 525
பெருங்கொடையான் பேணான்
வெகுளி அவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்து இல். 526
காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்

ஆக்கமும்	527
அன்னநீ ரார்க்கே உள.	
பொதுநோக்கான் வேந்தன்	
வரிசையா நோக்கின்	
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.	528
தமராகிக் தற்றுறந்தார் சுற்றம்	
அமராமைக்	
காரணம் இன்றி வரும்.	529
உழைப்பிரிந்து காரணத்தின்	
வந்தானை வேந்தன்	
இழைத் திருந்து எண்ணிக்	
கொளல்.	530

2.1.16 பொச்சாவாமை

இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த 531
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.
பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை

- அறிவினை 532
நிச்ச நிரப்புக் கொன் றாங்கு.
பொச்சாப்பார்க் கில்லை
புகழ்மை அதுஉலகத்து
எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு. 533
அச்ச முடையார்க்கு
அரணில்லை ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. 534
முன்னுறக் காவாது
இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூறு இரங்கி விடும். 535
இழுக்காமை யார்மாட்டும்
என்றும் வழக்காமை
வாயின் அதுவொப்பது இல். 536
அரியஎன்று ஆகாத
இல்லைபொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின். 537
புகழ்ந்தவை போற்றிச்

செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல். 538

இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை
உள்ளாக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்
போழ்து.

539

உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன்
மற்றுந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின். 540

540

2.1.17 செங்கோன்மை

ஓர்ந்துகண் ணோடாது
இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.
வானோக்கி வாழும்
உலகெல்லாம் மன்னவன்

541

- கோல் நோக்கி வாழுங் குடி. 542
அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும்
ஆதியாய்
- நின்றது மன்னவன் கோல். 543
குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில
மன்னன்
- அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு. 544
இயல்புளிக் கோலோச்சும்
மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுளும்
தொக்கு. 545
- வேலன்று வென்றி தருவது
மன்னவன்
- கோலதூஉங் கோடா தெனின். 546
இறைகாக்கும் வையகம்
எல்லாம் அவனை
- முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். 547
எண்பதத்தான் ஓரா

முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும். 548

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம்
கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில்.

549

கொலையிற் கொடியாரை
வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

550

2.1.18 கொடுங்கோன்மை

கொலைமேற்கொண் டாரிற்
கொடிதே அலைமேற்கொண்டு
அல்லவை செய்தொழுகும்
வேந்து.

551

வேலொடு நின்றான் இடுவென்
றதுபோலும்

- கோலொடு நின்றான் இரவு. 552
நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா
மன்னவன்
- நாடொறும் நாடு கெடும். 553
கூழுங் குடியும் ஒருங்கிழக்கும்
கோல்கோடிச்
- சூழாது செய்யும் அரசு. 554
அல்லற்பட்டு ஆற்றாது
அழுதகண் ணீரன்றே
- செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை 555
மன்னர்க்கு மன்னுதல்
செங்கோன்மை அஃதின்றேல்
- மன்னாவாம் மன்னர்க் கொளி. 556
துளியின்மை ஞாலத்திற்கு
எற்றற்றே வேந்தன்
- அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு. 557
இன்மையின் இன்னாது
உடைமை முறைசெய்யா

மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படிந். 558

முறைகோடி மன்னவன்
செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல்.

559

ஆபயன் குன்றும்
அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின்.

560

2.1.19 வெருவந்தசெய்யாமை

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா
வண்ணத்தால்

ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து. 561

கடிதோச்சி மெல்ல எறிக
நெடிதாக்கம்

நீங்காமை வேண்டு பவர்.

562

வெருவந்த செய்தொழுகும்

- வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும். 563
- இறைகடியன் என்றுரைக்கும்
இன்னாச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும். 564
- அருஞ்செவ்வி இன்னா
முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேளய்கண் டன்னது உடைத்து. 565
- கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன்
ஆயின் நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி ஆங்கே கெடும். 566
- கடுமொழியும் கையிகந்த
தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம். 567
- இனத்தாற்றி எண்ணாத வேந்தன்
சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகும் திரு. 568
- செருவந்த போழ்திற்

சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். 569

கல்லார்ப் பிணிக்கும்
கடுங்கோல் அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை. 570

2.1.20 கண்ணோட்டம்

கண்ணோட்டம் என்னும்
கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு. 571

கண்ணோட்டத் துள்ளது
உலகியல் அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை. 572

பண்என்னாம் பாடற்கு
இயைபின்றேல் கண்என்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். 573

உளபோல் முகத்தெவன்

- செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். 574
- கண்ணிற்கு அணிகலம்
கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும் 575
- மண்ணோ டியைந்த
மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். 576
- கண்ணோட் டம் இல்லவர்
கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும்
இல். 577
- கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட
வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்திவ் வுலகு. 578
- ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்
கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. 579

பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்
டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். 580

2.1.21 ஒற்றாடல்

ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும்
இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். 581

எல்லார்க்கும் எல்லாம்
நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில். 582

ஒற்றினான் ஒற்றிப்
பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்தது இல். 583

வினைசெய்வார் தம்கற்றம்
வேண்டாதார் என்றாங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது

- ஒற்று. 584
- கடாஅ உருவொடு
கண்ணஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று. 585
- துறந்தார் படிவத்த ராகி
இறந்தாராய்ந்து
என்செயினும் சோர்விலது ஒற்று. 586
- மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி
அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று. 587
- ஒற்றொற்றித் தந்த
பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல். 588
- ஒற்றெற் றுணராமை ஆள்க
உடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும். 589
- சிறப்பறிய ஒற்ற ின்கண்
செய்யற்க செய்யின்

புறப்படுத்தான் ஆகும் மறை. 590

2.1.22 ஊக்கமுடைமை

2.1.23 மடியின்மை

உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்
அஃ தில்லார்

உடையது உடையரோ மற்று. 591

உள்ளம் உடைமை உடைமை
பொருளுடைமை

நில்லாது நீங்கி விடும். 592

க்கம் இழந்தேமென்று
அல்லாவார் ஊக்கம்

ஒருவந்தம் கைத்துடை யார். 593

க்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும்
அசைவிலா

ஊக்க முடையா னுழை. 594

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்	
உள்ளத் தனையது உயர்வு.	595
உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது	
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.	596
சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பிற்	
பட்டுப்பா ழீன்றுங் களிறு.	597
உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து	
வள்ளியம் என்னுஞ் செருக்கு.	598
பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை	
□வ்ருஉம் புலிதாக் குறின்.	599
உரமொருவற்கு உள்ள வெறுக்கைஅஃ தில்லார்	
மரம்மக்க ளாதலே வேறு.	600

- குடியென்னும் குன்றா விளக்கம்
மடியென்னும்
மாகூர மாய்ந்து கெடும். 601
- மடியை மடியா ஒழுகல்
குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். 602
- மடிமடிக் கொண்டொழுகும்
பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து. 603
- குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும்
மடிமடிந்து
மாண்ட உளுற்றி லவர்க்கு. 604
- நெடுநீர் மறவி மடிதுயில்
நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன். 605
- படியுடையார் பற்றமைந்தக்
கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது. 606

இடிபுரிந்து எள்ளுஞ் சொல்
கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உளுற்றி லவர். 607

மடிமை குடிமைக்கண்
தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும். 608

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம்
ஒருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். 609

மடியிலா மன்னவன் எய்தும்
அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு. 610

2.1.24 ஆள்வினையுடைமை

அருமை உடைத்தென்று
அசாவாமை வேண்டும்

- பெருமை முயற்சி தரும். 611
 வினைக்கண் வினைகெடல்
 ஓம்பல் வினைக்குறை
 தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு. 612
 தாளாண்மை என்னும்
 தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
 வேளாண்மை என்னுஞ்
 செருக்கு. 613
 தாளாண்மை இல்லாதான்
 வேளாண்மை பேடிகை
 வாளாண்மை போலக் கெடும். 614
 இன்பம் விழையான்
 வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
 துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண். 615
 முயற்சி திருவினை ஆக்கும்
 முயற்றின்மை
 இன்மை புகுத்தி விடும். 616
 மடியுளாள் மாமுகடி என்ப

மடியிலான்
தாளுளான் தாமரையி னாள். 617

பொறியின்மை யார்க்கும்
பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி.

618

தெய்வத்தான் ஆகா தெனினும்
முயற்சிதன்

மெய்வருத்தக் கூலி தரும். 619

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்
உலைவின்றித்

தாழாது உளுற்று பவர். 620

2.1.25 இடுக்கணழியாமை

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக
அதனை

621

அடுத்தூர்வது அஃதொப்ப தில்.

வெள்ளத் தனைய இடும்பை
அறிவுடையான் 622

உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்.

இடும்பைக்கு இடும்பை
படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅ தவர். 623

மடுத்தவா யெல்லாம்
பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு
உடைத்து. 624

அடுக்கி வரினும் அழிவிலான்
உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கட் படும். 625

அற்றேமென்று அல்லற்
படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர். 626

இலக்கம் உடம்பிடும்பைக்

கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல். 627

இன்பம் விழையான் இடும்பை
இயல்பென்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன். 628

இன்பத்துள் இன்பம்
விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன். 629

இன்னாமை இன்பம்
எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு. 630

அரசியல் முற்றிற்று

2.2. அங்கவியல்

2.2.1 அமைச்சு

கருவியும் காலமும் செய்கையும்
செய்யும்

அருவினையும் மாண்டது

அமைச்சு.

631

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல்
ஆள்வினையோடு

ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு.

632

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும்
பிரிந்தார்ப்

பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

633

தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும்
ஒருதலையாச்

சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு.

634

அறனறிந்து ஆன்றமைந்த

சொல்லானளஞ் ஞான்றுந்

திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை.

635

மதிநுட்பம் நூலோடு

உடையார்க்கு அதிநுட்பம்

- யாவுள முன்நிற் பவை. 636
 செயற்கை அற ிந்தக் கடைத்தும்
 உலகத்து
 இயற்கை அறிந்து செயல். 637
 அறிகொன்று அறியான்
 எனினும் உறுதி
 உழையிருந்தான் கூறல் கடன். 638
 பழுதெண்ணும் மந்திரியின்
 பக்கத்துள் தெவ்வோர்
 எழுபது கோடி உறும். 639
 முறைப்படச் சூழ்ந்தும்
 முடிவிலவே செய்வார்
 திறப்பாடு இலாஅ தவர். 640

2.2.2 சொல்வன்மை

நாநலம் என்னும் நலனுடைமை
 அந்நலம்

யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று. 641

ஆக்கமுங் கேடும் அதனால்
வருதலால்

காத்தோம்பல் சொல்லின்கட்
சோர்வு. 642

கேட்டார்ப் பிணிக்கும்

தகையவாய்க் கேளாரும்

வேட்ப மொழிவதாம் சொல். 643

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை
அறனும்

பொருளும் அதனினூஉங்கு
இல். 644

சொல்லுக சொல்லைப்

பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை

வெல்லுஞ்சொல் இன்மை

அறிந்து. 645

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப்

- பிறர்சொல் பயன்கோடல் 646
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.
சொலல்வல்லன் சோர்விலன்
அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது. 647
விரைந்து தொழில்கேட்கும்
ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். 648
பலசொல்லக் காமுறுவர்
மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர். 649
இண்ருழ்த்தும் நாறா
மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார். 650

2.2.3 வினைத்தூய்மை

துணைநலம் ஆக்கம் த்ருஉம்

- வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாந் தரும். 651
- என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும்
புகழொடு
நன்றி பயவா வினை. 652
- ஒஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும்
செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர். 653
- இடுக்கண் படினும் இளிவந்த
செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். 654
- எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க
செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. 655
- ஈன்றாள் பசிகாண்பான்
ஆயினுஞ் செய்யற் க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. 656
- பழிமலைந்து எய்திய

ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. 657

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு
அவைதாம்

முடிந்தாலும் பீழை தரும். 658

அழக் கொண்ட எல்லாம்
அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை. 659

சலத்தால் பொருள்செய்தே
மார்த்தல் பசுமண்
கலத்துள்நீர் பெய்திரீஇ யற்று. 660

2.2.4 வினைத்திட்டம்

வினைத்திட்டம் என்பது
ஒருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய எல்லாம் பிற. 661

ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை

- இவ்விரண்டின் 662
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.
கடைக்கொட்கச் செய்தக்க
தாண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமந் தரும். 663
சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய
அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல். 664
வீறெய்தி மாண்டார்
வினைத்திட்பம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும். 665
எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்து
எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின். 666
உருவுகண்டு எள்ளாமை
வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து. 667
கலங்காது கண்ட வினைக்கண்

துளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். 668

துன்பம் உறவரினும் செய்க
துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை. 669

எனைத்திட்டம் எய் தியக்
கண்ணும் வினைத்திட்டம்
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு. 670

2.2.5 வினைசெயல்வகை

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல்
அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது. 671

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால
தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. 672

- ஙல்லும்வா யெல்லாம்
வினைநன்றே ஒல்லாக்கால் 673
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.
வினைபகை என்றிரண்டின்
எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும். 674
பொருள்கருவி காலம்
வினையிடனொடு ஐந்தும் 675
இருள்தீர எண்ணிச் செயல்.
முடிவும் இடையூறும்
முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். 676
செய்வினை செய்வான்
செயன்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல். 677
வினையான் வினையாக்கிக்
கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. 678

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின்
விரைந்ததே 679
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்.
உறைசிறியார் உள்நடுங்கல்
அஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. 680

2.2.6 தூது

அன்புடைமை ஆன்ற
குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான்
பண்பு. 681
அன்பறிவு ஆராய்ந்த
சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு 682
இன்றி யமையாத மூன்று.
நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல்
வேலாருள்

வென்றி வினையுரைப்பான் 683
பண்பு.

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்விஇம்
மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க
வினைக்கு. 684

தொகச் சொல்லித் தூவாத நீக்கி
நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது. 685

கற்றுக்கண் அஞ்சான்
செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்கது அறிவதாம் தூது. 686

கடனறிந்து காலங் கருதி
இடனறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை. 687

தூய்மை துணைமை
துணிவுடைமை இம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான்

பண்டி.	688
விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம் வாய்சேரா வன்க ணவன்.	689
இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற் கு உறுதி பயப்பதாம் தூது.	690

2.2.7 மன்னரைச் சேர்ந்தொழுதல்

அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.	691
மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால் மன்னிய ஆக்கந் தரும். போற்றின் அரியவை போற்றல்	692

- கடுத்தபின் 693
- தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது.
- செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த
நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து. 694
- எப்பொருளும் ஓரார்
தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை. 695
- குறிப்பறிந்து காலங் கருதி
வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல். 696
- வேட்பன சொல்லி வினையில
எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா விடல். 697
- இளையர் இனமுறையர்
என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும். 698
- கொளப்பட் டேம் என்றெண்ணிக்

கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். 699

பழையம் எனக்கருதிப்
பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும். 700

2.2.8 குறிப்பறிதல்

கூறாமை நோக்க஁க்
குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக் கணி. 701

ஐயப் படாஅது அகத்தது
உணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக்
கொளல். 702

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை
உறுப்பினுள்

- யாது கொடுத்தும் கொளல். 703
- குறித்தது கூறாமைக்
கொள்வாரோ டேனை
உறுப்போ ரனையரால் வேறு. 704
- குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின்
உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண்? 705
- அடுத்தது காட்டும்
பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம். 706
- முகத்தின் முதுக்குறைந்தது
உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும். 707
- முகம்நோக்கி நிற்க அமையும்
அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின். 708
- பகைமையும் கேண்மையும்
கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்

வகைமை உணர்வார்ப் பெறின். 709
நுண்ணியம் என்பார்
அளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்லது இல்லை பிற. 710

2.2.9 அவையறிதல்

அவையறிநது ஆராய்ந்து
சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர். 711
இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து
சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர். 712
அவையறியார் சொல்லல்மேற்
கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல். 713
ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல்
வெளியார்முன்

- வான்சுதை வண்ணம் கொளல். 714
நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே
முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு. 715
ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே
வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு. 716
கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும்
கசடறச்
சொல்தெரிதல் வல்லார் அகத்து. 717
உணர்வ துடையார்முன்
சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று. 718
புல்லவையுள் பொச்சாந்தும்
சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்குசலச் சொல்லு வார். 719
அங்கணத்துள் உக்க
அமிழ்தற்றால் தங்கணத்தார்

அல்லார்முன் கோட்டி கொளல். 720

2.2.10 அவையஞ்சாமை

வகையறிந்து வல்லவை
வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர். 721

கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர்
கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். 722

பகையகத்துச் சாவார் எளியர்
அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர். 723

கற்றார்முன் கற்ற
செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல். 724

ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க
அவையஞ்சா

- மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. 725
வாலொடென் வன்கண்ணர்
அல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு. 726
பகையகத்துப் பேடிகை
ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல். 727
- பல்லவை கற்றும் பயமிலரே
நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார். 728
கல்லா தவரின் கடையென்ப
கற்றறிந்தும்
நல்லா ரவையஞ்சு வார். 729
உளரெனினும் இல்லாரொடு
ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார். 730

அமைச்சியல் முற்றிற்று

2.3 அங்கவியல்

2.3.1 நாடு

தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வரும் சேர்வது நாடு.	731
பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு.	732
பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு இறையொருங்கு நேர்வது நாடு.	733
உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்	

- சேரா தியல்வது நாடு. 734
- பல்குழுவும் பாழ்செய்யும்
உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு. 735
- கேடறியாக் கெட்ட இடத்தும்
வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டின் தலை. 736
- இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும்
வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு. 737
- பிணியின்மை செல்வம்
விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிவ் வைந்து. 738
- நாடென்ப நாடா வளத்தன
நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. 739
- ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும்
பயமின்றே

வேந்தமை வில்லாத நாடு. 740

2.3.2 அரண்

ஆற்று பவர்க்கும்
அரண்பொருள் அஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள். 741

மணிநீரும் மண்ணும் மலையும்
அணிநிழற்
காடும் உடைய தரண். 742

உயர்வகலம் திண்மை
அருமைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரைக்கும்
நூல். 743

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி
உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்ப தரண். 744

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த்

- தாகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் நீரது அரண். 745
- எல்லாப் பொருளும்
உடைத்தாய் இடத்துதவும்
நல்லாள் உடையது அரண். 746
- முற்றியும் முற்றா தெறிந்தும்
அறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரியது அரண். 747
- முற்றாற்றி முற்றி யவரையும்
பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வது அரண். 748
- முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய
வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண். 749
- எனைமாட்சித் தாகியக்
கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்கண் இல்லது அரண். 750

2.3.3 பொருள்செயல்வகை

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது இல்லை பொருள்.	751
இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு.	752
பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும் எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.	752
அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து தீதின்றி வந்த பொருள்.	754
அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் புல்லார் புரள விடல்.	755

உறுபொருளும் உல்கு
பொருளும் தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன்
பொருள். 756

அருளென்னும் அன்பீன் குழவி
பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு. 757

குன்றேறி யானைப் போர்
கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை. 758

செய்க பொருளைச் செறுநர்
செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரிய தில். 759

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப
இயற்றியார்க்கு எண்பொருள்
ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு. 760

2.3.4 படைமாட்சி

- உறுப்பமைந்து ஊறஞ்சா
வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை. 761
- உலைவிடத்து ஊறஞ்சா
வன்கண் தொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லால் அரிது. 762
- ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி
எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும். 763
- அழிவின்றி அறைபோகா தாகி
வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. 764
- கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி
எதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை. 765
- மறமானம் மாண்ட வழிச்செலவு
தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு. 766

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த போர்தாங்கும் தன்மை அறிந்து.	767
அடல்தகையும் ஆற்றலும் இல்லெனினும் தானை படைத்தகையால் பாடு பெறும்.	768
சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் வெல்லும் படை.	769
நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானை தலைமக்கள் இவ்வழி இல்.	770

2.3.5 படைச்செருக்கு

என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்வீர் பலரென்னை முன்நின்று கல்நின் றவர்.	771
--	-----

- கான முயலெய்த அம்பினில்
யானை 772
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது.
பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன்
றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு. 773
கைவேல் களிற்றொடு போக்கி
வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும். 774
விழித்தகண் வேல்கொண
டெறிய அழித்திமைப்பின்
ஒட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. 775
விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம்
வழுக்கினுள்
வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து. 776
சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா
உயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. 777

- உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர்
இறைவன் 778
செறினும் சீர்குன்றல் இலர்.
இழைத்தது இகவாமைச்
சாவாரை யாரே
பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர். 779
- புரந்தார்கண் நீர்மல்கச்
சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து. 780

2,3.6 நட்பு

- செயற்கரிய யாவுள நட்பின்
அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. 7811
நிறைநீர நீரவர் கேண்மை
பிறைமதிப்

- பின்னீர் பேதையார் நட்பு. 782
நவில்தொறும் நூல்நயம்
போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. 783
நகுதற் பொருட்டன்று நட்பல்
மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற்
பொருட்டு. 784
புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா
உணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும். 785
முகநக நட்பது நட்பன்று
நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு. 786
அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து
அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு. 787
உடுக்கை இழந்தவன்

கைபோல ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு.	788
நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் கொட்பின்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.	789
இனையர் இவரெமக்கு இன்னம்யாம் என்று புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு.	790

2.3.7 நட்பாராய்தல்

நாடாது நட் டலிற் கேடில்லை நட்டபின் வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.	791
ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சாம் துயரம் தரும்.	792

குணமும் குடிமையும் குற்றமும்
குன்றா

இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு. 793

குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநாணு
வானைக்

கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும்
நட்பு. 794

அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து
வழக்கறிய

வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல். 795

கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி
கிளைஞரை

நீட்டி அளப்பதோர் கோல். 796

ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப்
பேதையார்

கேண்மை ஒரீஇ விடல். 797

உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ
கொள்ளற்க

அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு.	798
கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளஞ் சுடும்.	799
மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் றீத்தும் ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.	800

2.3.8 பழைமை

பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும் கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.	801
நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன்.	802
பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை	

- செய்தாங்கு அமையாக் கடை. 803
- விழைதகையான் வேண்டி
இருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின். 804
- பேதைமை ஒன்றோ
பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின். 805
- எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார்
தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்கண் நின்றார்
தொடர்பு. 806
- அழிவந்த செய்யினும்
அன்பறார் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர். 807
- கேளிமுக்கம் கேளாக்
கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிமுக்கம் நட்டார் செயின். 808
- கெடாஅ வழிவந்த

கேண்மையார் கேண்மை	809
விடாஅர் விழையும் உலகு.	
விழையார் விழையப் படுப	
பழையார்கண்	
பண்பின் தலைப்பிரியா தார்.	810

2.3.9 தீ நட்டி

பருகுவார் போலினும்	
பண்பிலார் கேண்மை	
பெருகலிற் குன்றல் இனிது.	811
உறிந்நட்டு அறிந்நருஉம்	
ஒப்பிலார் கேண்மை	
பெறினும் இழப்பினும் என்?	812
உறுவது சீர்தூக்கும் நட்டும்	
பெறுவது	
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்.	813

- அமரகத்து ஆற்றறுக்கும்
கல்லாமா அன்னார் 814
தமரின் தனிமை தலை.
செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர்
புன்கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று. 815
பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின்
அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும். 816
நகைவகைய ராகிய நட்பின்
பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி உறும். 817
ஒல்லும் கருமம் உடற்று
பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். 818
கனவினும் இன்னாது மன்னோ
வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. 819

எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல்
மனைக்கெழீஇ
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு. 820

2.3.10 கூடாநட்பு

சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்
டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு. 821

இனம்போன்று இனமல்லார்
கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும். 822

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து
மனநல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க் கரிது. 823

முகத்தின் இனிய நகாஅ
அகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும். 824

மனத்தின் அமையா தவரை
எனைத்தொன்றும்
சொல்லினால் தேறற்பாற்று
அன்று. 825

நட்டார்போல் நல்லவை
சொல்லினும் ஒட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். 826

சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண்
கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான். 827

தொழுதகை யுள்ளும்
படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து. 828

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை
நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று. 829

பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால்

முகநட்டு

830

அகநட்பு ஓரீஇ விடல்.

2.3.11 பேதைமை

பேதைமை என்பதொன்று
யாதெனின் ஏதங்கொண்டு
ஊதியம் போக விடல்.

831

பேதைமையுள் எல்லாம்
பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல்.

832

நாணாமை நாடாமை நாரின்மை
யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்

833

ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்
க்குரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல்.

834

- ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை
எழுமையும் 835
- தான்புகக் கழுந்தும் அளறு.
பொய்ப்படும் ஒன்றோ
புனைபூணும் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். 836
- ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர்
பேதை
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை. 837
- மையல் ஒருவன் களித்தற்றால்
பேதைதன்
கையொன்று உடைமை பெறின். 838
- பெரிதினிது பேதையார்
கேண்மை பிரிவின்கண்
பீழை தருவதொன் நில். 839
- கழாஅக்கால் பள்ளியுள்
வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

2.3.12 புல்லறிவாண்மை

- அறிவின்மை இன்மையுள்
இன்மை பிறிதின்மை
இன்மையா வையா துலகு. 841
- அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல்
பிறிதியாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம். 842
- அறிவிலார் தாந்தம்மைப்
பீழிக்கும் பீழை 843
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.
- வெண்மை எனப்படுவ
தியாதெனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும்
செருக்கு. 844
- கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல்

- கசடற 845
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும்.
அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு
தம்வயின்
- குற்றம் மறையா வழி. 846
அருமறை சோரும் அறிவிலான்
செய்யும்
- பெருமிறை தானே தனக்கு. 847
ஏவவும் செய்கலான்
தான்தேறான் அவ்வுயிர்
- போஓம் அளவுமோர் நோய். 848
காணாதான் காட்டுவான்
தான்காணான் காணாதான்
- கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு. 849
உலகத்தார் உண்டென்பது
இல்லென்பான் வையத்து
- அலகையா வைக்கப் படும். 850

2.3.13 இகல்

- இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும்
பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய். 851
- பகல்கருதிப் பற்றா செயினும்
இகல்கருதி
இன்னாசெய் யாமை தலை. 852
- இகலென்னும் எவ்வநோய்
நீக்கின் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கம் தரும். 853
- இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும்
இகலென்னும்
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின். 854
- இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக
வல்லாரை யாரே
மிக்லூக்கும் தன்மை யவர். 855

- இகலின் மிகலினிது என்பவன்
வாழ்க்கை 856
- தவலும் கெடலும் நணித்து.
மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள்
காணார் இகல்மேவல்
இன்னா அறிவி னவர். 857
- இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம்
அதனை
மிக்லூக்கின் ஊக்குமாம் கேடு. 858
- இகல்காணான் ஆக்கம்
வருங்கால் அதனை
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு. 859
- இகலானாம் இன்னாத எல்லாம்
நகலானாம்
நன்னயம் என்னும் செருக்கு. 860

2.3.14 பகைமாட்சி

வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஓம்புக
ஓம்பா

மெலியார்மேல் மேக பகை. 861

அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன்
தான்துவ்வான்

என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு. 862

அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன்
ஈகலான்

தஞ்சும் எளியன் பகைக்கு. 863

நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன்
எஞ்ஞான்றும்

யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது. 864

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன

செய்யான் பழிநோக்கான்

பண்பிலன் பற்றார்க்கு இனிது. 865

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங்

காமத்தான்

பேணாமை பேணப் படும். 866

கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும்
மன்ற அடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை. 867

குணனிலனாய்க் குற்றம்
பலவாயின் மாற்றார்க்கு
இனனிலனாம் ஏமாப் புடைத்து. 868

செறுவார்க்குச் சேணிகவா
இன்பம் அறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். 869

கல்லான் வெகுளும்
சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்
ஒல்லானை ஒல்லா தொளி. 870

2.3.15 பகைத்திறந்தெரிதல்

பகைஎன்னும் பண்பி லதனை
ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற்று

- அன்று. 871
வில்லேர் உழவர்
பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லேர் உழவர் பகை. 872
ஏமுற் றவரினும் ஏழை
தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். 873
பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும்
பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு. 874
தன்துணை இன்றால்
பகையிரண்டால் தான்ஒருவன்
இன்துணையாக் கொள்கவற்றின்
ஒன்று. 875
தேற ினும் தேறா விடினும்
அழிவின்கண்
தேறான் பகாஅன் விடல். 876

நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க	877
மென்மை பகைவர் அகத்து. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்	878
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு. இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்	879
கைகொல்லும் காழ்த்த இடத்து. உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்	880
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.	

2.3.16 உட்பகை

நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்	881
இன்னாவாம் இன்னா செயின்.	

- வாள்போல பகைவரை
அஞ்சற்க அஞ்சுக 882
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.
உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க
உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். 883
மனமாணா உட்பகை தோன்றின்
இனமாணா
ஏதம் பலவும் தரும். 884
உறல்முறையான் உட்பகை
தோன்றின் இறல்முறையான்
ஏதம் பலவும் தரும். 885
ஒன்றாமை ஒன்றியார் கட்படிள்
எஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது. 886
செப்பின் புணர்ச்சிபோல்
கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி. 887

- அரம்பொருத பொன்போலத்
தேயும் உரம்பொருது
உட்பகை உற்ற குடி. 888
- எட்பகை வன்ன சிறுமைத்தே
ஆயினும்
உட்பகை உள்ளதாங் கேடு. 889
- உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை
குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று. 890

2.3.17 பெரியாரைப் பிழையாமை

- ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை
போற்றுவார்
போற்றலுள் எல்லாம் தலை. 891
- பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகிற்
பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும். 892

கெடல்வேண்டின் கேளாது
செய்க அடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு. 893

கூற்றத்தைக் கையால்
விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதார் இன்னா செயல். 894

யாண்டுச் சென்று யாண்டும்
உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர். 895

எரியால் சுடப்படினும்
உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு
வார். 896

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும்
வான்பொருளும் என்னாம்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். 897

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின்
குடியொடு

நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. 898
ஏந்திய கொள்கையார் சீறின்
இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

899

இறந்தமைந்த சார்புடையர்
ஆயினும் உய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். 900

2.3.18 பெண்வழிச்சேறல்

மனைவிழைவார் மாண்பயன்
எய்தார் வினைவிழையார்
வேண்டாப் பொருளும் அது. 901

பேணாது பெண்விழைவான்
ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும். 902

இல்லாள்கண் தாழ்ந்த
இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும் 903
நல்லாருள் நாணுத் தரும்.

மனையாளை அஞ்சும்
மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த
லின்று. 904

இல்லாளை அஞ்சுவான்
அஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். 905

இமையாரின் வாழினும்
பாடிலரே இல்லாள்
அமையார்தோள் அஞ்சு பவர். 906

பெண்ணேவல் செய்தொழுகும்
ஆண்மையின் நாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து. 907

நட்டார் குறைமுடியார்
நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்

பெட் டாங்கு ஒழுகு பவர். 908

அறவினையும் ஆன்ற
பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல். 909

எண்சேர்ந்த நெஞ்சத்
திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை
இல். 910

2.3.19 வரைவின்மகளிர்

அன்பின் விழையார்
பொருள்விழையும்
ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும். 911

பயன்தூக்கிப் பண்புரைக்கும்
பண்பின் மகளிர்
நயன்தூக்கி நள்ளா விடல். 912

- பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை
முயக்கம் இருட்டறையில்
ஏத஁ல் பிணந்தழீஇ அற்று. 913
- பொருட்பொருளார் புன்னலந்
தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர். 914
- பொதுநலத்தார் புன்னலம்
தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர். 915
- தந்நலம் பார஁ப்பார் தோயார்
தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். 916
- நிறைநெஞ்சம் இல்லவர்
தோய்வார் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள். 917
- ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு
அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. 918

வரைவிலா மாணிழையார்
மென்தோள் புரையிலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு. 919

இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும்
கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. 920

2.3.20 கள்ளுண்ணாமை

உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்பர்
எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். 921

உண்ணற்க கள்ளை
உணில்உண்க சான்றோரான் 922
எண்ணப் படவேண்டா தார்.

ஈன்றாள் முகத்தேயும்
இன்னாதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. 923

நாண்என்னும் நல்லாள்
புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும் 924
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

கையறி யாமை உடைத்தே
பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். 925

துஞ்சினார் செத்தாரின்
வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். 926

உள்ளொற்றி உள்ளூர்
நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்3 927

களித்தறியேன் என்பது
கைவிடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும். 928

களித்தானைக் காரணம்
காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ அற்று.

கள்ளுண்ணாப் போழ்திற்
 களித்தானைக் காணுங்கால்
 உள்ளான்கொல் உண்டதன்
 சோர்வு.

930

2.3.21 சூது

வேண்டற்க வென்றிடினும்
 சூதினை வென்றதூஉம்
 தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி
 அற்று.

931

ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும்
 சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல்
 நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு.
 உருளாயம் ஓவாது கூறின்
 பொருளாயம்
 போஓய்ப் புறமே படும்.

932

933

- சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும்
சூதின் 934
- வறுமை தருவதொன்று இல்.
கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி
இவறியார் இல்லாகி யார். 935
- அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்சூ
தென்னும்
முகடியான் மூடப்பட்ட டார். 936
- பழகிய செல்வமும் பண்பும்
கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின். 937
- பொருள் கெடுத்துப் பொய்மேற்
கொளீஇ அருள்கெடுத்து
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது. 938
- உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி
கல்விஎன்று ஐந்தும்
அடையாவாம் ஆயங் கொளின். 939
- இழத்தொறுஉம் காதலிக்கும்

சூதேபோல் துன்பம்
உழத்தொறுஉம் காதற்று உயிர். 940

2.3.22 மருந்து

மிகினும் குறையினும்
நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று. 941

மருந்தென வேண்டாவாம்
யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின். 942

அற்றால் அறவறிந்து உண்க
அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு. 943

அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து
மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. 944

- மாறுபாடு இல்லாத உண்டி
மறுத்துண்ணின் 945
- ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு.
இழிவறிந்து உண்பான்கண்
இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபேர் இரையான்கண் நோய். 946
- தீயள வன்றித் தெரியான்
பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும். 947
- நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி
அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். 948
- உற்றான் அளவும் பிணியளவும்
காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல். 949
- உற்றவன் தீர்ப்பான்
மருந்துழைச் செல்வானென்று
அப்பால் நாற் கூற்றே மருந்து. 950

2.4 ஒழிபியல்

2.4.1 குடிமை

- இற்பிறந்தார் கண்அல்லது
இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு. 951
- ஒழுக்கமும் வாய்மையும்
நாணும் இம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். 952
- நகைகை இன்சொல்
இகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக்
குடிக்கு. 953
- அடுக்கிய கோடி பெறினும்
குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர். 954
- வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக்

கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று. 955

சலம்பற்றிச் சால்பில
செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தும் என் பார். 956

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும்
குற்றம் விசம்பின்
மத ிக்கண் மறுப்போல்
உயர்ந்து. 957

நலத்தின்கண் நாரின்மை
தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும். 958

நிலத்தில் கிடந்தமை
கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். 959

நலம்வேண்டின் நாணுடைமை
வேண்டும் குலம் வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு. 960

2.4.2 மானம்

- இன்றி அமையாச் சிறப்பின
ஆயினும்
குன்ற வருப விடல். 961
- சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே
சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். 962
- பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல்
சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு. 963
- தலையின் இழிந்த மயிரனையர்
மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை. 964
- குன்றின் அனையாரும்
குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின். 965
- புகழ்இன்றால் புத்தேள்நாட்டு

- உய்யாதால் என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை. 966
- ஓட் டார்பின் சென்றொருவன்
வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று. 967
- மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும்
வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த இடத்து. 968
- மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா
அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். 969
- இளிவரின் வாழாத மானம்
உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு. 970

2.4.3 பெருமை

ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை

இளிஒருவற்கு

அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல். 971

பிறப்பொக்கும் எல்லா

உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில் வேற்றுமை யான். 972

மேலிருந்தும் மேலல்லார்

மேலல்லர் கீழிருந்தும்

கீழல்லார் கீழல் லவர். 973

ஒருமை மகளிரே போலப்

பெருமையும்

தன்னைத்தான்

கொண்டொழுகின் உண்டு. 974

பெருமை யுடையவர்

ஆற்றுவார் ஆற்றின்

அருமை உடைய செயல்.

975

சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை

பெரியாரைப்

பேணிக் கொள் வேம் என்னும் 976
நோக்கு.

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம்
சிறப்புந்தான் 977
சீரல் லவர்கண் படின.

பணியுமாம் என்றும் பெருமை
சிறுமை 978
அணியுமாம் தன்னை வியந்து.

பெருமை பெருமிதம் இன்மை
சிறுமை 979
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்.

அற்றம் மறைக்கும் பெருமை
சிறுமைதான் 980
குற்றமே கூறி விடும்.

2.4.4 சான்றாண்மை

கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம்

கடன்அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள்
பவர்க்கு. 981

குணநலம் சான்றோர் நலனே
பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று. 982

அன்புநாண் ஒப்புரவு
கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஐந்துசால் ஊன்றிய தூண். 983

கொல்லா நலத்தது நோன்மை
பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு. 984

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்
அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. 985

சால்பிற்குக் கட்டளை
யாதெனின் தோல்வி

துலையல்லார் கண்ணும்
கொளல். 986

இன்னாசெய் தார்க்கும்
இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு. 987

இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று
சால்பென்னும்
திண்மை உண் டாகப் பெறின். 988

ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார்
சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார். 989

சான்றவர் சான்றாண்மை
குன்றின் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை. 990

2.4.5 பண்புடைமை

எண்பதத்தால் எய்தல்

எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும்
வழக்கு.

991

அன்புடைமை ஆன்ற
குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும்
வழக்கு.

992

உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு
அன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு. 993

யனொடு நன்றி புரிந்த
பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு.

994

நகையுள்ளும் இன்னா திகழ்ச்சி
பகையுள்ளும்

பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. 995

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு

உலகம் அதுஇன்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன். அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்	996
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர். நண்பாற்றார் ஆகி நயமில் செய்வார்க்கும் பண்பாற்றார் ஆதல் கடை.	997
நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம் பகலும்பாற் பட்டன்று இருள்.	998
ண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால் கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று.	999
	1000

2.4.6 நன்றியில்செல்வம்

வைத்தான்வாய் சான்ற

- பெரும்பொருள்
அஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல். 1001
பொருளானாம் எல்லாமென்று
ஈயாது இவறும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு 1002
ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா
ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை. 1003
எச்சமென்று என்எண்ணுங்
கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன். 1004
கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம்
இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடியுண் டாயினும் இல். 1005
ஏதம் பெருஞ்செல்வம்
தான்துவ்வான்
தக்கார்க்கொன்று

- ஈதல் இயல்பிலா தான். 1006
- அற்றார்க்கொன்று ஆற்றாதான்
செல்வம் மிகநலம்
- பெற்றாள் தமிழள்முத் தற்று. 1007
- நச்சப் படாதவன் செல்வம்
நடுவூருள்
- நச்சு மரம்பழுத் தற்று. 1008
- அன்பொரீஇத் தற்செற்று
அறநோக்காது ஈட்டிய
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர். 1009
- சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி
மார□
- வறங்கூர்ந் தனையது
உடைத்து. 1010

2.4.7 நாணுடைமை

கருமத்தால் நாணுதல் நாணுந்

திருநுதல்

நல்லவர் நாணுப் பிற. 1011

ஊனுடை எச்சம்

உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல

நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. 1012

ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம்

நாண்என்னும்

நன்மை குறித்தது சால்பு. 1013

அணிஅன்றோ நாணுடைமை

சான்றோர்க்கு அஃதின்றேல்

பிணிஅன்றோ பீடு நடை. 1014

பிறர்பழியும் தம்பழியும்

நாணுவார் நாணுக்கு

உறைபதி என்னும் உலகு. 1015

நாண்வேலி கொள்ளாது

மன்னோ வியன்ஞாலம்

பேணலர் மேலா யவர். 1016

நாணால் உயிரைத் துறப்பர்

- உயிர்ப்பொருட்டால் 1017
நாண்துறவார் நாணாள் பவர்.
பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணா
னாயின்
- அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து. 1018
குலஞ்சூடும் கொள்கை
பிழைப்பின் நலஞ்சூடும்
- நாணின்மை நின்றக் கடை. 1019
நாண்அகத் தில்லார் இயக்கம்
மரப்பாவை
- நாணால் உயிர்மருட்டி அற்று. 1020

2.4.8 குடிசெயல்வகை

- கருமம் செயஒருவன்
கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடையது
இல். 1021

ஆள்வினையும் ஆன்ற
அறிவும் எனஇரண்டின்
நீள்வினையால் நீளும் குடி. 1022

குடிசெய்வல் என்னும்
ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். 1023

சூழாமல் தானே முடிவெய்தும்
தம்குடியைத்
தாழாது உளுற்று பவர்க்கு. 1024

குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து
வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு. 1025

நல்லாண்மை என்பது
ஒருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக்
கொளல். 1026

அமரகத்து வன்கண்ணார்
போலத் தமரகத்தும்

ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.	1027
குடிசெய்வார்க் கில்லை	
பருவம் மடிசெய்து	1028
மானங் கருதக் கெடும்.	
இடும்பைக்கே கொள்கலம்	
கொல்லோ குடும்பத்தைக்	
குற்ற மறைப்பான் உடம்பு.	1029
இடுக்கண்கால் கொன்றிட	
வீழும் அடுத்தூன்றும்	
நல்லாள் இலாத குடி.	1030

2.4.9 உழவு

சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம்	
அதனால்	
உழந்தும் உழவே தலை.	1031
உழுவார் உலகத்தார்க்கு	
ஆணிஅஃ தாற்றாது	

- எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து. 1032
- உழுதுண்டு வாழ்வாரே
வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். 1033
- பலகுடை நீழலும்
தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர். 1034
- இரவார் இரப்பார்க்கொன்று
ஈவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர். 1035
- உழவினார் கைம்மடங்கின்
இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை. 1036
- தொடிப்புழுதி கஃசா
உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும். 1037
- ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல்
கட்டபின் 1038

- நீரினும் நன்றதன் காப்பு.
செல்லான் கிழவன் இருப்பின்
நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும். 1039
- இலமென்று அசைஇ
இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும். 1040

2.4.10 நல்குரவு

- இன்மையின் இன்னாதது
யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது. 1041
- இன்மை எனவொரு பாவி
மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும். 1042
- தொல்வரவும் தோலும்

- கெடுக்கும் தொகையாக 1043
 நல்குரவு என்னும் நசை.
 இற்பிறந்தார் கண்ணேயும்
 இன்மை இளிவந்த
 சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும். 1044
 நல்குரவு என்னும்
 இடும்பையுள் பல்குரைத்
 துன்பங்கள் சென்று படும். 1045
 நற்பொருள் நன்குணர்ந்து
 சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
 சொற்பொருள் சோர்வு படும். 1046
 அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா
 யானும்
 பிறன்போல நோக்கப் படும். 1047
 இன்றும் வருவது கொல்லோ
 நெருநலும்
 கொன்றது போலும் நிரப்பு. 1048
 நெருப்பினுள் துஞ்சலும்

- ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது. 1049
- துப்புர வில்லார் துவரத்
துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று. 1050

2.4.11 இரவு

- இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின்
கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி அன்று. 1051
- இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல்
இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின். 1052
- கரப்பிலா நெஞ்சின்
கடனறிவார் முன்நின்று
இரப்புமோ ரேளர் உடைத்து. 1053
- இரத்தலும் ஈதலே போலும்

கரத்தல்

கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு. 1054

கரப்பிலார் வையகத்து

உண்மையால் கண்ணின்று

இரப்பவர் மேற்கொள் வது. 1055

கரப்பிடும்பை யில்லாரைக்

காணின் நிரப்பிடும்பை

எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.

1056

இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாரைக்

காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்

உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து. 1057

இரப்பாரை இல்லாயின்

ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்

மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. 1058

ஈவார்கண் என்னுண்டாம்

தோற்றம் இரந்துகோள்

மேவார் இலாஅக் கடை.

1059

இரப்பான் வெகுளாமை

வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி.

1060

2.4.12 இரவச்சம்

கரவாது உவந்தீயும்
கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி உறும்.

1061

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல்
வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்.

1062

இன்மை இடும்பை இரந்துதீர்
வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

1063

இடமெல்லாம் கொள்ளாத்
தகைத்தே இடமில்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சால்பு.

1064

தெண்ணீர் அடுபுற்கை

- ஆயினும் தாள்தந்தது 1065
உண்ணலின் ஊங்கினிய தில்.
- ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும்
நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்த தில். 1066
இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம்
இரப்பின்
- கரப்பார் இரவன்மின் என்று. 1067
இரவென்னும் ஏமாப்பில்
தோணி கரவென்னும்
- பார்தாக்கப் பக்கு விடும். 1068
இரவுள்ள உள்ளம் உருகும்
கரவுள்ள
- உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும். 1069
கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்கும்
கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஓம் உயிர்.
- 1070

2.4.13 கயமை

- மக்களே போல்வர் கயவர்
அவரன்ன
ஒப்பாரி யாங்கண்ட தில். 1071
- நன்றறி வாரிற் கயவர்
திருவுடையர்
நெஞ்சத்து அவலம் இலர். 1072
- தேவர் அனையர் கயவர்
அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான். 1073
- அகப்பட்டி ஆவாரைக்
காணின் அவரின் 1074
- மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்.
அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம்
எச்சம்
அவாவுண்டேல் உண்டாம்
சிறிது. 1075

அறைபறை அன்னர்
கயவர்தாம் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க
லான். 1076

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர்
கொடிறுடைக்கும்
கூன்கையர் அல்லா தவர்க்கு. 1077

சொல்லப் பயன்படுவர்
சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ். 1078

உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம்
காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகும் கீழ். 1079

எற்றிற் குரியர் கயவரொன்று
உற்றக்கால்
விற்றற்கு உரியர் விரைந்து. 1080

ஒழிபியல் முற்றிற்று

திருக்குறள்

3. காமத்துப்பால்

3.1 களவியல்

3.1.1 தகையணங்குறுத்தல்

அணங்குகொல் ஆய்மயில்
கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும் என்
நெஞ்சு.

1081

நோக்கினாள் நோக்கெதிர்
நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன
துடைத்து.

1082

பண்டறியேன் கூற்றென்
பதனை இனியறிந்தேன்
பெண்டகையால் பேரமர்க்
கட்டு. 1083

கண்டார் உயிருண்ணும்
தோற்றத்தால் பெண்டகைப்
பேதைக்கு அமர்த்தன கண். 1084

கூற்றமோ கண்ணோ
பிணையோ மடவரல்
நோக்கமும் மூன்றும் உடைத்து. 1085

கொடும்புருவம் கோடா
மறைப்பின் நடுங்களுர்
செய்யல மன்இவள் கண். 1086

கடாஅக் களிற்றின்மேற்
கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில். 1087

ஒண்ணுதற் கோலு உடைந்ததே
ளுட்பினுள்

- நண்ணாரும் உட்குமென் பீடு. 1088
பிணையேர் மடநோக்கும்
நாணும் உடையாட்கு
அணியெவனோ ஏதில தந்து. 1089
உண்டார்கண் அல்லது
அடுநறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று. 1090

3.1.2 குறிப்பறிதல்

- இருநோக்கு இவளுண்கண்
உள்ளது ஒருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய்
மருந்து. 1091
கண்களவு கொள்ளும்
சிறுநோக்கம் காமத்தில்
செம்பாகம் அன்று பெரிது. 1092
நோக்கினாள் நோக்கி

இறைஞ்சினாள் அஃதவள் 1093
யாப்பினுள் அட்டிய நீர்.

யான்நோக்கும் காலை
நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்நோக்கி மெல்ல நகும். 1094

குறிக்கொண்டு நோக்காமை
அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும் 1095

உறாஅ தவர்போல் சொலினும்
செறாஅர்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். 1096

செறாஅச் சிறுசொல்லும்
செற்றார்போல் நோக்கும்
உறாஅர்போன்று உற்றார்
குறிப்பு. 1097

அசையியற்கு உண்டாண்டோ
ர் ஏளர்யான் நோக்கப் 1098
பசையினள் பைய நகும்.

ஏதிலார் போலப்
பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே உள. 1099

கண்ணொடு கண்இணை
நோக்கொக்கின்
வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல. 1100

3.1.3 புணர்ச்சிமகிழ்தல்

கண்டுகேட்டு உண்டுகிர்த்து
உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்தொடி கண்ணே உள. 1101

பிணிக்கு மருந்து பிறமன்
அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. 1102

தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
துயிலின் இனிதுகொல்

- தாமரைக் கண்ணான் உலகு. 1103
- நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால்
தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்? 1104
- வேட் ட பொழுதின்
அவையவை போலுமே
தோட் டார் கதுப்பினாள்
தோள். 1105
- உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத்
தீண்டலால் பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள். 1106
- தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து
உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு. 1107
- வீழும் இருவர்க்கு இனிதே
வளியிடை
போழ்ப் படாஅ முயக்கு. 1108
- ஊடல் உணர்தல் புணர்தல்

இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

1109

அறிதோறு அறியாமை
கண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு. 1110

3.1.4 நலம்புனைந்துரைத்தல்

நன்னீரை வாழி அனிச்சமே
நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். 1111

மலர்காணின் மையாத்தி
நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் 1112
என்று.

முறிமேனி முத்தம் முறுவல்
வெறிநாற்றம்

வேலுண்கண் வேய்த்தோ 1113
ளவட்கு.

காணின் குவளை கவிழ்ந்து
நிலன்றோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வேம்
என்று. 1114

அனிச்சப்பூக் கால்களையாள்
பெய்தாள் நுகப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. 1115

மதியும் மடந்தை முகனும்
அறியா
பதியின் கலங்கிய மீன். 1116

அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மத □
க்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. 1117
மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட
வல்லையேல்

காதலை வாழி மத□.	1118
மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின் பலர்காணத் தோன்றல் மதி.	1119
அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.	1120

3.1.5 காதற்சிறப்புரைத்தல்

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி வாலெயிறு ஊறிய நீர்.	1121
உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற் றன்ன மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு.	1122
கருமணியிற் பாவாய்நீ	

- போதாயாம் வீழும் 1123
திருநுதற்கு இல்லை இடம்.
வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள்
ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கும் இடத்து. 1124
உள்ளுவன் மன்யான்
மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். 1125
கண்ணுள்ளின் போகார்
இமைப்பின் பருகுவரா
நுண்ணியர்எம் காத லவர். 1126
கண்ணுள்ளார் காத லவராகக்
கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து. 1127
நெஞ்சத்தார் காத லவராக
வெய்துண்டல்
அஞ்சதும் வேபாக் கறிந்து. 1128
இமைப்பின் கரப்பாக்கு

அறிவல் அனைத்திற்கே ஏதிலர் என்னும் இவ் ஓர்.	1129
உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர் ஏதிலர் என்னும் இவ் ஓர்.	1130

3.1.6 நாணுத்துறவுரைத்தல்

காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம் மடலல்லது இல்லை வலி.	1131
நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும் நாணினை நீக்கி நிறுத்து.	1132
நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன் காமுற்றார் ஏறும் மடல்.	1133

- காமக் கடும்புனல் உய்க்கும்
நாணொடு
நல்லாண்மை என்னும் புணை. 1134
- தொடலைக் குறுந்தொடி
தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர். 1135
- மடலூர்தல் யாமத்தும்
உள்ளுவேன் மன்ற
படல்ஒல்லா பேதைக்கென்
கண். 1136
- கடலன்ன காமம் உழந்தும்
மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்க தில். 1137
- நிறையரியர் மன்அளியர்
என்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். 1138
- அறிகிலார் எல்லாரும்
என்றேஎன் காமம்

மறுகின் மறுகும் மருண்டு. 1139
யாங்கண்ணின் காண நகுப
அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா ஆறு.

1140

3.1.7 அலரறிவுறுத்தல்

அலரெழு ஆருயிர் நிற்கும்
அதனைப்

பலரறியார் பாக்கியத் தால். 1141

மலரன்ன கண்ணாள் அருமை
அறியாது

அலரெமக்கு ஈந்ததிவ் ஓர். 1142

உறாஅதோ ஊரறிந்த கௌவை
அதனைப்

பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. 1143

கவ்வையால் கவ்விது காமம்

- அதுவின்றேல்
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து. 1144
- களித்தொறும் கள்ளுண்டல்
வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது. 1145
- கண்டது மன்னும் ஒருநாள்
அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண்
டற்று. 1146
- ஊரவர் கெளவை எருவாக
அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய். 1147
- நெய்யால் எரிநுதுப்பேம்
என்றற்றால் கெளவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல். 1148
- அலர்நாண ஒல்வதோ
அஞ்சலோம்பு என்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. 1149

தாம்வேண்டின் நல்குவர்
காதலர் யாம்வேண்டும்
கௌவை எடுக்கும்இவ் ஓர். 1150

களவியல் முற்றிற்று

3.2 கற்பியல்

செல்லாமை உண்டேல்
எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை. 1151

இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல்
பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு. 1152

அரிதரோ தேற்றம்
அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். 1153

அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின்

- தெளித்தசொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு. 1154
- ஓம்பின் அமைந்தார்
பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு. 1155
- பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணார்
ஆயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை. 1156
- துறைவன் துறந்தமை
தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை. 1157
- இன்னாது இன்னில்ஊர்
வாழ்தல் அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு. 1158
- தொடற்சுடின் அல்லது
காமநோய் போல
விடற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ. 1159

அரிதாற்றி அல்லல்நோய்
நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர். 1160

3.2.2 படர்மெலிந்திரங்கல்

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ
நோயை இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும். 1161

கரத்தலும் ஆற்றேன்இந்
நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத் தரும். 1162

காமமும் நாணும் உயிர்காவாத்
தூங்கும்என்
நோனா உடம்பின் அகத்து. 1163

காமக் கடல்மன்னும் உண்டே
அதுநீந்தும்

- ஏமப் புணைமன்னும் இல். 1164
துப்பின் எவனாவர் மன்கொல்
துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர். 1165
இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம்
அஃதடுங்கால் 1166
துன்பம் அதனிற் பெரிது.
காமக் கடும்புனல் நீந்திக்
கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன். 1167
மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி
அளித்திரா
என்னல்லது இல்லை துணை. 1168
> கொடியார் கொடுமையின்
தாங்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா. 1169
உள்ளம்போன்று உள்வழிச்
செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்

நீந்தல மன்னோஎன் கண். 1170

3.2.3 கண்விதுப்பழிதல்

கண்தாம் கலுழ்வ
தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாம்காட்ட யாம்கண் டது. 1171

தெரிந்துணரா நோக்கிய
உண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்பது எவன்? 1172

கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே
கலுழும் 1173

இதுநகத் தக்க துடைத்து.
பெயலாற்றா நீருலந்த
உண்கண் உயலாற்றா
உய்வில்நோய் என்கண்
நிறுத்து. 1174

படலாற்றா பைதல் உழக்கும்

- கடலாற்றாக் 1175
காமநோய் செய்தஎன் கண்.
ஓஓ இனிதே எமக்கிந்நோய்
செய்தகண்
- தாஅம் இதற்பட் டது. 1176
உழந்துழந் துள்நீர் அறுக
விழைந்திழைந்து
வேண்டி அவர்க்கண்ட கண். 1177
- பேணாது பெட்டார்
உளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணாது அமைவில கண். 1178
- வாராக்கால் துஞ்சா
வரின்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண். 1179
- மறைபெறல் ஊரார்க்கு
அரிதன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணார் அகத்து. 1180

3.2.4 பசப்புறுபருவரல்

- நயந்தவர்க்கு நல்காமை
நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற. 1181
- அவர்தந்தார் என்னும்
தகையால் இவர்தந்தென்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு. 1182
- சாயலும் நாணும்
அவர்கொண்டார் கைம்மாறா 1183
நோயும் பசலையும் தந்து.
- உள்ளுவன் மன்யான்
உரைப்பது அவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. 1184
- உவக்காண்எம் காதலர்
செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்பூர் வது. 1185
- விளக்கற்றம் பார்க்கும்

இருளேபோல் கொண்கன் முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில் அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.	1186 1187
பசந்தாள் இவள்ளன்பது அல்லால் இவளைத் துறந்தார் அவர்என்பார் இல்.	1188
பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார் நன்னிலையர் ஆவர் எனின்.	1189
பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார் நல்காமை தூற்றார் எனின்.	1190

3.2.5 தனிப்படர்மிகுதி

- தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப்
பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி. 1191
- வாழ்வார்க்கு வானம்
பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அள□ க்கும் அளி. 1192
- வீழுநர் வீழ்ப் படுவார்க்கு
அமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு. 1193
- வீழ்ப் படுவார் கெழீஇயிலர்
தாம்வீழ்வார்
வீழ்ப் படாஅர் எனின். 1194
- நாம்காதல் கொண்டார்
நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை. 1195
- ஒருதலையான் இன்னாது
காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது. 1196

பருவரலும் பைதலும்
காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு
வான். 1197

வீழ்வாரின் இன்சொல்
பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 1198

நசைஇயார் நல்கார் எனினும்
அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செவிக்கு. 1199

உறாஅர்க்கு உறுநோய்
உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. 1200

3.2.6 நினைந்தவர்புலம்பல்

உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ்
செய்தலால்

- கள்ளினும் காமம் இனிது. 1201
- எனைத்தொன்று ஏனிதேகாண்
காமம்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன்று ஏல். 1202
- நினைப்பவர் போன்று
நினையார்கொல் தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். 1203
- யாமும் உளேங்கொல்
அவர்நெஞ்சத்து எந்நெஞ்சத்து 1204
- ஓஓ உளரே அவர்.
தம்நெஞ்சத்து எம்மைக்
கடிகொண்டார் நாணார்கொல்
எம்நெஞ்சத்து ஓவா வரல். 1205
- மற்றியான் என்னுளேன்
மன்னோ அவரொடி யான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன். 1206
- மறப்பின் எவனாவன்
மற்கொல் மறப்பறியேன் 1207

- உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.
எனைத்து நினைப்பினும்
காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு. 1208
- விளியுமென் இன்னுயிர்
வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து. 1209
- விடாஅது சென்றாரைக்
கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. 1210

3.2.7 கனவுநிலையுரைத்தல்

- காதலர் தூதொடு வந்த
கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல்
விருந்து. 1211
- கயலுண்கண் யானிரப்பத்

துஞ்சிற் கலந்தார்க்கு
உயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். 1212

நனவினால் நல்கா தவரைக்
கனவினால்

காண்டலின் உண்டென் உயிர். 1213

கனவினான் உண்டாகும் காமம்
நனவினான்

நல்காரை நாடித் தரற்கு. 1214

நனவினால் கண்டதூஉம்
ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது. 1215

நனவென ஒன்றில்லை ஆயின்
கனவினால்

காதலர் நீங்கலர் மன். 1216

நனவினால் நல்காக் கொடியார்
கனவனால்

என்எம்மைப் பீழிப் பது. 1217

துஞ்சுங்கால் தோள்மேலர் ஆகி

விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து. 1218

நனவினால் நல்காரை நோவர்
கனவினால்
காதலர்க் காணா தவர்.

1219

நனவினால் நம்நீத்தார் என்பர்
கனவினால்
காணார்கொல் இவ்வூ ரவர்.

1220

3.2.8 பொழுதுகண்டிரங்கல்

மாலையோ அல்லை
மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது. 1221

புன்கண்ணை வாழி
மருள்மாலை எம்கேள்போல்

- வன்கண்ண தோநின் துணை. 1222
பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள்
மாலை துனிஅரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். 1223
காதலர் இல்வழி மாலை
கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும். 1224
காலைக்குச் செய்தநன்று
என்கொல் எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை? 1225
மாலைநோய் செய்தல்
மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்த திலேன். 1226
காலை அரும்பிப்
பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும்இந் நோய். 1227
அழல்போலும் மாலைக்குத்

தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் 1228
படை.

பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும்
மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. 1229

பொருள்மாலை யாளரை
உள்ளி மருள்மாலை
மாயும்என் மாயா உயிர். 1230

3..2. 9 உறுப்புநலனழிதல்

சிறுமை நமக்கொழியச்
சேட்சென்றார் உள்ளி 1231
நறுமலர் நாணின கண்.
நயந்தவர் நல்காமை
சொல்லுவ போலும்

- பசந்து பனிவாரும் கண். 1232
- தணந்தமை சால அறிவிப்ப
போலும்
- மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். 1233
- பணைநீங்கிப் பைந்தொடி
சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1234
- கொடியார் கொடுமை
உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1235
- தொடியொடு தோள்நெகிழ்
நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து. 1236
- பாடுபெறுதியோ நெஞ்சே
கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூசல் உரைத்து. 1237
- முயங்கிய கைகளை ஊக்கப்
பசந்தது

பைந்தொடிப் பேதை நுதல். 1238

முயக்கிடைத் தண்வளி

போழ்ப் பசப்புற்ற

பேதை பெருமழைக் கண். 1239

கண்ணின் பசப்போ பருவரல்

எய்தின்றே

ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு. 1240

3.2.10 நெஞ்சொடுகிளத்தல்

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ

நெஞ்சே எனைத்தொன்றும்

எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து. 1241

காதல் அவரிலர் ஆகநீ

நோவது

பேதைமை வாழியென்

நெஞ்சு. 1242

இருந்துள்ளி என்பரிதல்

நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண்
இல். 1243

கண்ணும் கொளச்சேறி
நெஞ்சே இவையென்னைத்
தின்னும் அவர்க்காணல் உற்று. 1244

செற்றார் எனக்கை
விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றால் உறாஅ தவர். 1245

கலந்துணர்த்தும் காதலர்க்
கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன்
நெஞ்சு. 1246

காமம் விடுஒன்றோ நாண்விடு
நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேன்இவ்
விரண்டு. 1247

பரிந்தவர் நல்காரென்று ஏங்கிப்

பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன்
நெஞ்சு. 1248

உள்ளத்தார் காத லவரால்
உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் நெஞ்சு. 1249

துன்னாத் துறந்தாரை
நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின். 1250

3.2.11 நிறையழிதல்

காமக் கணிச்சி உடைக்கும்
நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. 1251

காமம் எனவொன்றோ
கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில். 1252

மறைப்பேன்மன் காமத்தை
யானோ சூறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும். 1253

நிறையுடையேன்
என்பேன்மன் யானோஎன்
காமம்

மறையிறந்து மன்று படும். 1254

செற்றார்பின் செல்லாப்
பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன்று அன்று. 1255

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி
அளித்தரோ

எற்றென்னை உற்ற துயர். 1256

நானெனை ஒன்றோ அறியலம்
காமத்தால்

பேணியார் பெட்ப செயின். 1257

பன்மாயக் கள்வன்

பணிமொழி அன்றோநம்

பெண்மை உடைக்கும் படை.	1258
புலப்பல் எனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ் சம் கலத்தல் உறுவது கண்டு.	1259
நிணந்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ புணர்ந்தாடி நிற்பேம் எனல்.	1260

3.2.12 அவர்வயின்விதும்பல்

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.	1261
இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் தோள்மேல் கலங்கழியும் காரிகை நீத்து.	1262
உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்	

வரல்நசைஇ இன்னும் உளேன். 1263

கூடிய காமம் பிரஹந்தார்

வரவுள்ளிக்

கோடுகொ டேறுமென் நெஞ்சு. 1264

காண்கமன் கொண்கனைக்

கண்ணாரக் கண்டபின்

நீங்கும்என் மென்தோள்

பசப்பு.

1265

வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள்

பருகுவன்

பைதல்நோய் எல்லாம் கெட.

1266

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன்

கொல்லோ கலப்பேன்கொல்

கண்அன்ன கேளிர் விரன்.

1267

வினைகலந்து வென்றீக

வேந்தன் மனைகலந்து

மாலை அயர்கம் விருந்து.

1268

ஒருநாள் எழுநாள்போல்

செல்லும்சேண் சென்றார்
வருநாள்வைத்து ஏங்கு
பவர்க்கு. 1269

பெறிள்ளன்னாம் பெற்றக்கால்
என்னாம் உறினென்னாம்
உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால். 1270

3.2.13 குறிப்பறிவுறுத்தல்

கரப்பினுங் கையிகந்
தொல்லாநின் உண்கண்
உரைக்கல் உறுவதொன்
றுண்டு. 1271

கண்ணிறைந்த காரிகைக்
காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்நிறைந்த நீர்மை பெரிது. 1272
மணியில் திகழ்தரு நூல்போல்
மடந்தை

அணியில் திகழ்வதொன்று
உண்டு. 1273

முகைமொக்குள் உள்ளது
நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன்
றுண்டு. 1274

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம்
உறுதுயர்
தீர்க்கும் மருந்தொன்று
உடைத்து. 1275

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல்
அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. 1276

தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை
நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை. 1277

நெருநற்றுச் சென்றார்எம்
காதலர் யாமும்

- எழுநாளேம் மேனி பசந்து. 1278
 தொடிநோக்கி மென்தோளும்
 நோக்கி அடிநோக்கி
 அஃதாண் டவள்செய் தது. 1279
- பெண்ணினால் பெண்மை
 உடைத்தென்ப கண்ணினால்
 காமநோய் சொல்லி இரவு. 1280

3.2.14 புணர்ச்சிவிதும்பல்

- உள்ளக் களித்தலும் காண
 மகிழ்தலும்
 கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. 1281
 தினைத்துணையும் ஊடாமை
 வேண்டும் பனைத் துணையும்
 காமம் நிறைய வரின். 1282
- பேணாது பெட்பவே
 செய்யினும் கொண்கனைக்

காணா தமையல கண். 1283

ஊடற்கண் சென்றேன்மன்

தோழி அதுமறந்து

கூடற்கண் சென்றது என்

னெஞ்சு. 1284

எழுதுங்கால் கோல்காணாக்

கண்ணேபோல் கொண்கன்

பழிகானேன் கண்ட இடத்து. 1285

காணுங்கால் கானேன் தவறாய

காணாக்கால்

கானேன் தவறல் லவை.

1286

உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய்

பவரேபோல்

பொய்த்தல் அறிந்தென்

புலந்து. 1287

இளித்தக்க இன்னா செயினும்

களித்தார்க்குக்

கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.	1288
மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர்அதன்	1289
செவ்வி தலைப்படு வார்.	
கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல் என்னினும் தான்விதுப் புற்று.	1290

3.2.15 நெஞ்சொடுபுலத்தல்

அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே நீளமக்கு ஆகா தது.	1291
உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச் செறாஅரெனச் சேறியென் நெஞ்சு.	1292

கெட்டார்க்கு நட்டார்இல்
என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின்
செலல். 12983

இனிஅன்ன நின்னொடு
சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண்
மற்று. 1294

பெறாஅமை அஞ்சும்
பெறின்பிரிவு அஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்தென்
நெஞ்சு. 1295

தனியே இருந்து
நினைத்தக்கால் என்னைத்
தினிய இருந்ததென் நெஞ்சு. 1296

நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக்
கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. 1297

எள்ளின் இளிவாம்என்று
எண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல்
நெஞ்சு. 1298

துன்பத்திற்கு யாரே
துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி. 1299

தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார்
தாமுடைய
நெஞ்சம் தமரல் வழி. 1300

3.2.16 புலவி

புல்லா திராஅப் புலத்தை
அவர் உறும்
அல்லல்நோய் காண்கம் சிறிது. 1301
உப்பமைந் தற்றால் புலவி
அதுசிறிது

- மிக்கற்றால் நீள விடல். 1302
அலந்தாரை அல்லல்நோய்
செய்தற்றால் தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். 1303
ஊடி யவரை உணராமை
வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று. 1304
நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏள்
புலத்தகை
பூஅன்ன கண்ணார் அகத்து. 1305
துனியும் புலவியும் இல்லாயின்
காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று. 1306
ஊடலின் உண்டாங்கோர்
துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்று கொல் என்று. 1307
நோதல் எவன்மற்று
நொந்தாரென்று அஃதறியும்

காதலர் இல்லா வழி.	1308
நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்	1309
வீழுநர் கண்ணே இனிது. ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்றெஞ்சம்	1310
கூடுவேம் என்பது அவா.	1310

3.2.17 புலவி நுணுக்கம்

பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர் நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.	1311
ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.	1312
கோட்டுப் பூச் சூடினும் காயும்	

- ஒருத்தியைக் 1313
காட்டிய சூடனீர் என்று.
யாரினும் காதலம் என்றேனா
ஊடினாள்
- யாரினும் யாரினும் என்று. 1314
இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம்
என்றேனாக்
- கண்நிறை நீர்கொண் டனள். 1315
உள்ளினேன் என்றேன்மற்
றென்மறந்தீர் என்றென்னைப்
- புல்லாள் புலத்தக் கனள். 1316
வழுத்தினாள் தும்மினேன் ஆக
அழித்தமுதாள்
- யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று. 1317
தும்முச் செறுப்ப அமுதாள்
நுமர்உள்ளல்
- எம்மை மறைத்திரோ என்று. 1318
தன்னை உணர்த்தினும் காயும்

பிறர்க்கும்நீர்
இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று. 1319

நினைத்திருந்து நோக்கினும்
காயும் அனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று. 1320

3.2.18 ஊடலுவகை

இல்லை தவறவர்க்கு ஆயினும்
ஊடுதல்
வல்லது அவர்அளவுக்கு மாறு. 1321

ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுனி
நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும். 1322

புலத்தலின் புத்தேள்நாடு
உண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னார் அகத்து. 1323

- புல்லி விடாஅப் புலவியுள்
தோன்றுமென்
உள்ளம் உடைக்கும் படை. 1324
- தவறிலர் ஆயினும்
தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
அகறலின் ஆங்கொன்
றுடைத்து. 1325
- உணலினும் உண்டது
அறல்இனிது காமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது. 1326
- ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார்
அதுமன்னும்
கூடலிற் காணப் படும். 1327
- ஊடிப் பெறுகுவம் கொல்லோ
நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு. 1328
- ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை

யாமிரப்ப	1329
நீடுக மன்னோ இரா.	
ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம்	
அதற்கின்பம்	
கூடி முயங்கப் பெறின்.	1330

கற்பியல் முற்றிற்று

காமத்துப்பால் முற்றிற்று

திருக்குறள் முற்றிற்று

This page was first put up on
Sept 1, 2000

This unicode version was last
revised on 13 Sept 2002.

Please send your comments and

corrections to the [Webmaster\(s\)](#)
[of this site](#)